

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΤΜΗΜΑ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 63
Ημερομ.: 12/8/2015

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ
ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αθήνα, 11 Αυγούστου 2015

Προς:
Την Πρόεδρο της Βουλής
κα. Ζωή Κωνσταντοπούλου

Αξιότιμη κυρία Πρόεδρε,

Η Κυβέρνηση καταθέτει σχέδιο νόμου με τίτλο «Κύρωση του Σχεδίου Σύμβασης Οικονομικής Ενίσχυσης από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης και ρυθμίσεις για την υλοποίηση της Συμφωνίας Χρηματοδότησης». Το εν λόγω σχέδιο νόμου προτείνεται να εισαχθεί για συζήτηση και ψήφιση με τη διαδικασία του κατεπείγοντος, δεδομένου ότι εντάσσεται στην άμεση δέσμη μέτρων που προβλέπονται ως αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης με τους εταίρους μας και περιλαμβάνει διατάξεις, η ψήφιση των οποίων είναι προϋπόθεση για την επικύρωση της συμφωνίας και την εκταμίευση της πρώτης προβλεπόμενης δόσης από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας.

Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω και σύμφωνα και με την υπό σημερινή ημερομηνία σχετική επιστολή του κ. Πρωθυπουργού, παρακαλώ να εγκρίνετε την εισαγωγή και τη συζήτηση του σχεδίου νόμου, κατά την ειδική διαδικασία του κατεπείγοντος, σύμφωνα με τις σχετικές πρόνοιες του άρθρου 76 παρ. 4 του Συντάγματος και άρθρου 109 του Κανονισμού της Βουλής, με σκοπό η συζήτηση στις αρμόδιες Επιτροπές της Βουλής να γίνει στις 12.08.2015 και η ψήφιση στην Ολομέλεια να έχει ολοκληρωθεί μέχρι τις 13 Ιουλίου 2015.

Ο Γενικός Γραμματέας της Κυβέρνησης

Στυλιώης Ν. Σαυιάς

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο σχέδιο νόμου “Κύρωση του Σχεδίου Σύμβασης Οικονομικής Ενίσχυσης από τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας και ρυθμίσεις για την υλοποίηση της Συμφωνίας Χρηματοδότησης”

Άρθρο 1

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.1: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΛΕΓΧΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

Με την προτεινόμενη ρύθμιση ενσωματώνεται στην ελληνική έννομη τάξη το πλαίσιο τακτικού ελέγχου των επιχειρήσεων, όπως προβλέπεται στην Οδηγία 2013/34/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26ης Ιουνίου 2013 σχετικά με τις ετήσιες χρηματοοικονομικές καταστάσεις, τις ενοποιημένες χρηματοοικονομικές καταστάσεις και συναφείς εκθέσεις επιχειρήσεων ορισμένων μορφών, την τροποποίηση της Οδηγίας 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση των Οδηγιών 78/660/ΕΟΚ του Συμβουλίου. Άξονας της προτεινόμενης ρύθμισης είναι η ελάφρυνση των μικρών επιχειρήσεων από δυσανάλογες διοικητικές επιβαρύνσεις, καθιστώντας ως προς αυτές προαιρετικό τον τακτικό έλεγχο, ενώ ταυτόχρονα, προβλέπεται αναμόρφωση του ελεγκτικού πλαισίου, θεσπίζοντας κανόνες που εγγυώνται τη διαφάνεια και την έγκυρη πληροφόρηση.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.2: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν.Δ.49/1968 (Α΄ 294)

Με τις υπόψη διατάξεις επιδιώκεται η άρση των περιορισμών στη χορήγηση των αδειών κυκλοφορίας φορτηγών ιδιωτικής χρήσης με την κατάργηση της απόδειξης της πραγματοποίησης ακαθάριστων εσόδων ως προϋπόθεσης για την χορήγηση των αδειών κυκλοφορίας. Με τον τρόπο αυτό αναμένεται ότι θα διευκολυνθούν οι επιχειρήσεις στην απόκτηση των απαιτούμενων μεταφορικών μέσων για την άσκηση της επαγγελματικής τους δραστηριότητας.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Α.3: ΡΥΘΜΙΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

1. Με την προτεινόμενη ρύθμιση αίρεται ο νομοθετικός καθορισμός της ανώτατης διάρκειας συντήρησης του παστεριωμένου γάλακτος, η οποία πλέον θα ορίζεται με ευθύνη του παρασκευαστή. Η ρύθμιση στοχεύει στην πλήρη ενσωμάτωση στην ελληνική

νομοθεσία του σχετικού ενωσιακού δικαίου, και προβλέπεται να δώσει νέα ώθηση στην αγορά του παστεριωμένου γάλακτος, ενισχύοντας τις ροές εισαγωγών και εξαγωγών, μέσω της παροχής μεγαλύτερης χρονικής ευελιξίας στους παραγωγούς. Ταυτόχρονα, δεν διακινδυνεύεται η προστασία των καταναλωτών και της δημόσιας υγείας.

2. α. Τροποποίηση άρθρου 2 παρ. 8 Ν. 3526/2007: Η διάκριση μεταξύ αρτοποιείων και πρατηρίων πώλησης άρτου, δημιουργεί σύγχυση στους καταναλωτές και δεν εγγυάται ότι οι καταναλωτές αντιλαμβάνονται τη διαφορά μεταξύ των δύο. Με την προτεινόμενη τροποποίηση, εγκαταστάσεις πρατηρίων πώλησης άρτου που προβαίνουν σε έψηση άρτου από έτοιμα προϊόντα ζύμης και που διαθέτουν τις απαραίτητες εγκαταστάσεις περάτωσης της έψησης του άρτου θα μπορούν να κάνουν χρήση της ονομασίας "αρτοποιείου". Εξάλλου, οι αρτοποιοί θα μπορούν να διευκρινίζουν και να τονίζουν (με σχετικές σημάνσεις, πινακίδες κλπ) αν η παραγωγή λαμβάνει χώρα εξ ολοκλήρου στην επιχείρησή τους ή αν εκεί του λαμβάνει χώρα μόνο η τελική έψηση. Επιπρόσθετα, σημεία πώλησης άρτου που δεν διαθέτουν εγκαταστάσεις έψησης, θα αποκλείονται από το δικαίωμα της χρήσης του όρου "αρτοποιείου" ή συναφών όρων. Με τον τρόπο αυτό ενισχύεται αφενός ο ανταγωνισμός και αφετέρου οι καταναλωτές θα έχουν περισσότερες επιλογές.

β. Τροποποίηση εδαφίου 2 της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του νόμου 3526/2007: Με την παρούσα τροποποίηση, αίρονται οι περιορισμοί αναφορικά με τα σημεία πώλησης άρτου. Συγκεκριμένα, η προηγούμενη ρύθμιση, απαγόρευε αφενός την πώληση άρτου σε ιχθυοπωλεία, περίπτερα, κρεοπωλεία, πτηνοπωλεία και παντοπωλεία και αφετέρου σε καταστήματα που δεν πωλούν τρόφιμα ή ποτά. Ήδη με την προτεινόμενη ρύθμιση αίρονται οι περιορισμοί αυτοί, προσβλέποντας σε μία αύξηση της ζήτησης προϊόντων άρτου ή αρτοσκευασμάτων, καθώς σε κάθε περίπτωση για την δημιουργία σημείων πώλησης άρτου θα είναι απαραίτητη ή τήρηση των αυστηρών υγειονομικών και οικοδομικών κανόνων προκειμένου να διαφυλάσσεται η υγείας των καταναλωτών. Με την άρση των περιορισμών αυτών θα δημιουργηθεί περισσότερη ζήτηση για άρτο και αρτοσκευάσματα οδηγώντας σε αύξηση των πωλήσεων και θα διευκολύνεται και ο καταναλωτής.

3. Με την προτεινόμενη διάταξη σκοπείται η περαιτέρω αποσαφήνιση του μεταφορικού έργου που μπορούν να διενεργούν τα ειδικά τουριστικά λεωφορεία δημόσιας χρήσης, το οποίο συνίσταται στη μεταφορά προσχηματισμένης ομάδας προσώπων και αποσκευών, όπως ρητώς περιγράφεται στις περιπτώσεις των στοιχείων α' - η' της παρ. 1 του άρθρου 1

του νόμου 711/1977. Περαιτέρω, απαγορεύεται ρητώς η εκτέλεση συγκοινωνιακού έργου όπως αυτό εκτελείται από τις τακτικές αστικές και υπεραστικές επιβατικές γραμμές.

4. Στο πλαίσιο της πλήρους απελευθέρωσης της τουριστικής αγοράς και της προσαρμογής αυτής στα νέα οικονομικά και φορολογικά δεδομένα, καταργείται το όριο των τριάντα (30) ημερών που προβλεπόταν στις καταργούμενες νομοθετικές διατάξεις για το χαρακτηρισμό της μίσθωσης ως τουριστικής. Η έναρξη ισχύος του νέου σχετικού θεσμικού πλαισίου από την 1η Νοεμβρίου 2015 αποσκοπεί στην ενίσχυση της τουριστικής επιχειρηματικότητας και δραστηριότητας.

5. Καταργείται η υποχρέωση διατήρησης προς πώληση μεμονωμένων τεμαχίων προϊόντος που αποτελεί μέρος προωθητικής ενέργειας, η οποία προϋποθέτει την αγορά δύο συσκευασιών.

6. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, διατηρείται ο καθορισμός των συγκεκριμένων εκπτωτικών περιόδων, αλλά ταυτόχρονα παρέχεται η ευκαιρία σε κάθε επιχείρηση να προβεί σε πώληση εμπορευμάτων σε μειωμένες τιμές, πέραν αυτών των περιόδων, συνεκτιμώντας τις ανάγκες του καταναλωτικού κοινού και τους σχετικούς επιχειρηματικούς κινδύνους.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ, ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.1: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ Ν.4001/2011 (Α'179) ΚΑΙ ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Η Ελλάδα ως ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεσμεύεται να εναρμονίσει το θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας της ελληνικής αγοράς ενέργειας, Ηλεκτρισμού και Φυσικού Αερίου (ΦΑ) με το ισχύον πλαίσιο του τρίτου ενεργειακού πακέτου που προωθεί συστηματικά η Ε.Ε σε όλα τα κράτη μέλη προκειμένου οργανώσει την Ένεργειακή Ένωση» της Ευρώπης, όπως διακήρυξε προσφάτως

Στόχος της ολοκλήρωσης της ευρωπαϊκής εσωτερικής αγοράς ενέργειας στον Ηλεκτρισμό και στο ΦΑ είναι η δημιουργία μιας ανοικτής ενεργειακής αγοράς που θα παρέχει, σε όλους τους καταναλωτές, τη δυνατότητα να επιλέγουν ελεύθερα προμηθευτή στο ρεύμα και το ΦΑ, σε όλους τους προμηθευτές να προμηθεύουν ελεύθερα ενέργεια στους πελάτες τους, και στην οικονομία να αξιοποιεί τις νέες σύγχρονες ενεργειακές υποδομές και να περιορίζει το

κόστος της ενέργειας στις παραγωγικές δραστηριότητες της χώρας.

Ωστόσο διατηρούνται ακόμη εμπόδια και φραγμοί στην ανάπτυξη της ευρωπαϊκής ενεργειακής αγοράς, κυρίως στην πρόσβαση στα δίκτυα, διαφορετικές ταχύτητες στα κράτη μέλη στις προσπάθειες της σταδιακής ολοκλήρωσης της ενεργειακής αγοράς, αποκλίσεις στις τιμές καταναλωτή στη χονδρεμπορική και λιανική αγορά, στην ελεύθερη επιλογή προμηθευτή για τους καταναλωτές, νέες ευκαιρίες για όλες τις επιχειρήσεις, αύξηση του διασυνοριακού και εσωτερικού εμπορίου, ασφάλεια και διαφοροποίηση στον εφοδιασμό, ανταγωνιστικές τιμές και υψηλότερη ποιότητα παρεχομένων υπηρεσιών, βελτίωση του μείγματος καυσίμου και της αειφόρου ανάπτυξης.

Στο πλαίσιο αυτής της πραγματικότητας, επιχειρείται και στη χώρα μας η εναρμόνιση με το μοντέλο αγοράς που οικοδομείται στην Ε.Ε με το τρίτο ενεργειακό πακέτο (Target model) στον Ηλεκτρισμό και το ΦΑ.

Ειδικότερα δρομολογείται η προσαρμογή της λιανικής αγοράς ΦΑ με τα ισχύοντα στα άλλα κράτη μέλη. Απαιτείται για αυτό ο διαχωρισμός (Unbundling) των ήδη λειτουργούντων επιχειρήσεων διανομής ΦΑ των γνωστών ΕΠΑ που λειτουργούν μέχρι σήμερα με απόκλιση από το ισχύον θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας των δικτύων, λόγω εγκεκριμένων από την Κομισιόν παρεκκλίσεων που θεσμοθετήθηκαν κατά την αρχική συγκρότησή τους. Ανάλογος διαχωρισμός έχει υλοποιηθεί πρόσφατα στην Μεταφορά του ΦΑ (υψηλή πίεση) με τη δημιουργία της ΔΕΣΦΑ.

Απαιτείται για αυτό η τροποποίηση και συμπλήρωση του νόμου 4001/2011 (ΦΕΚ Α' 179)

Το μοντέλο ΦΑ που είναι θεσμοθετημένο σε όλα τα κράτη μέλη της Ε.Ε εφαρμόζει ήδη το διαχωρισμό των δραστηριοτήτων της λιανικής, με τη λειτουργία δύο επιχειρήσεων, Διαχείρισης και Διανομής, ρυθμιζόμενη δραστηριότητα Διανομής με αντικειμενικούς κανόνες πρόσβασης τρίτων στα δίκτυα και πλήρες άνοιγμα της αγοράς με σταδιακή κατάργηση των περιορισμών στην προμήθεια.

Στόχοι του ήδη λειτουργούντος διαχωρισμού, η επίτευξη ανταγωνιστικών τιμών στο ΦΑ και η ελεύθερη επιλογή προμηθευτή. Λειτουργία ανάλογη με την επιτυχή ανταγωνιστική λειτουργία του τομέα της τηλεφωνίας

Ιδιαίτερη προσοχή κατά το διαχωρισμό πρέπει να δοθεί στο πόλο της ΔΕΠΑ σε όλη την έκταση της αναπτυσσόμενης αγοράς ως παράγοντα καθοριστικού διαχρονικά για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας της λιανικής αγοράς ΦΑ.

Η απελευθέρωση της λιανικής αγοράς του ΦΑ θα αποτελέσει από μόνη της καταλυτικό παράγοντα για την αύξηση του ανταγωνισμού στο σύνολο της αγοράς χονδρεμπορικής και λιανικής.

Για αυτό η απελευθέρωση της λιανικής αγοράς ΦΑ και μάλιστα το ταχύτερο δυνατό αποτελεί τον κεντρικό στόχο του υπό έγκριση ν/σ με την τροποποίηση του ν 4001/2001, ώστε να προχωρήσει ο διαχωρισμός για να λειτουργήσει απρόσκοπτα και αποτελεσματικά η νέα δομή της λιανικής αγοράς του ΦΑ.

Με βάση την ανάγκη υλοποίησης, του ολοκληρωτού αυτού βήματος, στην αγορά ΦΑ, τροποποιούνται ορισμένες τεχνοκρατικού χαρακτήρα διατάξεις του ν 4001/200, τις οποίες γνωρίζουν οι περισσότεροι βουλευτές από κατάθεση προηγούμενου σχετικού ν/σ και άρα θα γίνει ευκολότερη η αφομοίωσή και η αποδοχή, της αυστηρής τεχνοκρατικής υφής τους που στοχεύουν στην ολοκλήρωση της απελευθέρωσης της αγοράς ΦΑ στη λειτουργία του ανταγωνισμού προς όφελος των καταναλωτών οικιακών και βιομηχανικών και στη βελτίωση της ενεργειακής υποδομής της χώρας στην κρίσιμη προσπάθεια της για την παραγωγική ανασυγκρότησή της.

Η απελευθέρωση της λιανικής αγοράς ΦΑ μπορεί αντικειμενικά να ξεκινήσει στις αρχές του 2016 και να ολοκληρωθεί σταδιακά το 2018. Ανάλογη ήταν και η πρόσφατη χρονική περίοδος που απαιτήθηκε για το διαχωρισμό και της Μεταφοράς του ΦΑ με την ανεξαρτητοποίηση της ΔΕΣΦΑ.

Κατά το διαχωρισμό των σημερινών Εταιριών Παροχής Αερίου (ΕΠΑ) οι εταιρείες μετασχηματίζονται σε Εταιρείες Διανομής Αερίου (ΕΔΑ) και σε εταιρείες Διαχειριστή Δικτύου Διανομής.

Ο διαχωρισμός είναι κατ' αρχήν λογιστικός και ως εκ τούτου δεν επιβαρύνει τον προϋπολογισμό του κράτους. Τυχόν απαιτήσεις που μπορεί να προκύψουν από το αποκλειστικό δικαίωμα προμήθειας που ασκούσαν κατά παρέκκλιση οι ΕΠΑ και η λήξη των αδειών τους πριν από την ολοκλήρωση του χρόνου της αδειάς τους θα διευθετηθούν στο πλαίσιο των διαπραγματεύσεων για τον διαχωρισμό των ΕΠΑ.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Β.2: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ

Για την ανάπτυξη του ανταγωνισμού μεταξύ των συμμετεχόντων, στην χονδρεμπορική αλλά και την λιανική αγορά ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα, με σκοπό την μείωση του κόστους του ανταγωνιστικού σκέλους των λογαριασμών ρεύματος των καταναλωτών, τίθεται ως στόχος, από 1/1/2020 κανένας συμμετέχων να μην εγχέει ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας στο διασυνδεδεμένο σύστημα και δίκτυο, η οποία να υπερβαίνει το πενήντα τοις εκατό (50%) της συνολικά εγχεόμενης ηλεκτρικής ενέργειας από εγχώριες μονάδες

παραγωγής και εισαγωγές, σε ετήσια βάση.

Το εγχείρημα θα παρακολουθεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού και εάν μέχρι 1/1/2019 διαπιστώσει αδυναμία επίτευξης του στόχου και του σκοπού, θα προτείνει κατάλληλα μέτρα. Εάν ο συμμετέχων δεν συμμορφωθεί στα μέτρα που του έχουν επιβληθεί, τότε η Επιτροπή Ανταγωνισμού, με αιτιολογημένη απόφασή της, επιβάλλει συγκεκριμένο πρόστιμο από πέντε τοις εκατό (5%) έως δέκα τοις εκατό (10%) επί του ετήσιου κύκλου εργασιών της εταιρείας / συμμετέχων, κατά το προηγούμενο έτος.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.1: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν.2318/1995 (Α'126)

1-2-3: Με την τροποποίηση της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του Ν. 2318/1995 διευρύνεται η περιφέρεια εντός της οποίας οι δικαστικοί επιμελητές ασκούν τα καθήκοντά τους και ορίζεται ως τέτοια εκείνη του εφετείου. Δεδομένης της ύπαρξης δύο εφετείων στο νομό Αττικής (Αθηνών και Πειραιά), σε καθένα από τα οποία υπάγεται ένα μόνο πρωτοδικείο (Αθηνών και Πειραιά αντίστοιχα), ορίζεται ότι οι δικαστικοί επιμελητές μπορούν να ασκούν τα καθήκοντά τους στις περιφέρειες και των δύο εφετείων, χωρίς ουσιαστικά να επέρχεται καμία μεταβολή στο υπάρχον καθεστώς, καθώς ήδη ασκούν τα καθήκοντά τους και στις δύο περιφέρειες των πρωτοδικείων Αθηνών και Πειραιά.

Η τροποποίηση της ανωτέρω διάταξης συνεπάγεται την τροποποίηση και της διάταξης του άρθρου 43 Ν. 2318/1995 που αφορά στις αποσπάσεις δικαστικών επιμελητών, ώστε σε περίπτωση που ανακύπτει ανάγκη, να είναι δυνατή η απόσπαση δικαστικού επιμελητή από περιφέρεια άλλου εφετείου.

Με την τροποποίηση του άρθρου 50 του Ν. 2318/1995 εισάγεται διάταξη σύμφωνα με την οποία οι αμοιβές των δικαστικών επιμελητών θα καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων δικαιωμάτων και Οικονομικών και για διάστημα που δεν θα υπερβαίνει την πενταετία, ενώ για τον καθορισμό τους θα λαμβάνονται υπόψη οι διενεργούμενες πράξεις, σύμφωνα με τις ιδιαιτερότητες άσκησης του επαγγέλματος του δικαστικού επιμελητή και τις γεωγραφικές ιδιαιτερότητες της χώρας. Ακόμη, ορίζεται ότι σε κάθε πράξη δικαστικού επιμελητή θα αναγράφεται υποχρεωτικά το κόστος αυτής.

4. Μετά την τροποποίηση της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του Ν. 2318/1995 επέρχονται οι αναγκαίες αλλαγές στις λοιπές διατάξεις του με την αντικατάσταση της λέξης «Πρωτοδικείο» με τη λέξη «Εφετείο» ή «Εφετείου» όπου αναφέρονται οι όροι

«Πρωτοδικείο», ή «περιφέρεια Πρωτοδικείου», «γραμματεία Πρωτοδικείου», ή «Γραμματέας Πρωτοδικείου».

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.2: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ

Μέχρι 31.10.2015 θα εκδοθεί Κοινή Υπουργική Απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Οικονομικών, που θα τροποποιεί το άρθρο 1 της υπ' αριθμ.111376 απόφασης (Β'13/11.1.2012) για τη μείωση του ποσοστού αμοιβής των συμβολαιογραφικών πράξεων για ποσό αντικειμένου συναλλαγής από 00 έως 120.000€, από 1% σε 0,80%.

Τα υπόλοιπα ποσοστά αμοιβής παραμένουν αμετάβλητα, όπως αναφέρονται στην ανωτέρω ισχύουσα Κ.Υ.Α.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Γ.3: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν.3588/2007 (Α'153)

1 έως 22: Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επιχειρείται εκσυγχρονισμός συγκεκριμένων πτυχών του Πτωχευτικού Κώδικα με σκοπό τη βελτίωση, κατά προτεραιότητα, της αποτελεσματικής του εφαρμογής και λειτουργικότητας, καθώς και την ενίσχυση της ανταπόκρισής του προς τις αντίστοιχες διεθνείς βέλτιστες πρακτικές. Οι τροποποιήσεις αυτές αποτελούν μέρος ενός ευρύτερου πλαισίου αλλαγών του δικαίου αφερεγγυότητας, οι οποίες θα λάβουν χώρα με πρωτοβουλία της Ειδικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής, η οποία λειτουργεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Αν και ο Πτωχευτικός Κώδικας του 2007 αποτελεί ένα σύγχρονο νομοθέτημα το οποίο ανταποκρίνεται στις περισσότερες ευρωπαϊκές και διεθνείς προδιαγραφές, υπάρχουν επιμέρους τμήματά του που δεν φαίνεται να ανταποκρίνονται πλήρως στις ανάγκες της συναλλακτικής δραστηριότητας (οφειλετών και πιστωτών), η οποία για περισσότερο από μια πενταετία μαστίζεται από τις επιπτώσεις μιας οξείας κρίσης ρευστότητας και γενικότερης οικονομικής κρίσης. Οι αλλαγές που προτείνονται με το παρόν αναμένεται να ανταποκριθούν στις παρατηρούμενες δυσκολίες, εισάγοντας περισσότερο εύχρηστες λύσεις και, ειδικότερα σε ότι αφορά τις αλλαγές στη διαδικασία εξυγίανσης, να διευκολύνουν τη διάσωση βιώσιμων επιχειρήσεων, επιτρέποντας σε αυτές ένα νέο ξεκίνημα, προς το γενικότερο όφελος της οικονομίας. Ειδικά στην προπτωχευτική διαδικασία εξυγίανσης, οι αλλαγές που επιχειρούνται αναμένεται να καταστήσουν δυνατή την περισσότερο αποτελεσματική χρησιμοποίησή της προς όφελος οφειλετών και δανειστών, την ενίσχυση της δυνατότητας διάσωσης βιώσιμων επιχειρήσεων και

διατήρησης θέσεων εργασίας και την αποτροπή καταστρατηγήσεων από μη βιώσιμες επιχειρήσεις. Οι τροποποιήσεις που προτείνονται βρίσκονται σε πλήρη εναρμόνιση με τις αρχές που υιοθετεί η πρόσφατη Σύσταση της Επιτροπής της 12.3.2014 για μια νέα προσέγγιση για την επιχειρηματική αποτυχία και την αφερεγγυότητα (C 2014/1500, εφεξής «η Σύσταση»), καθώς και τις αποδεκτές διεθνείς πρακτικές στον τομέα της αντιμετώπισης της αφερεγγυότητας.

Ειδικότερα:

1. Με τις παραγράφους 1 και 2 καταργούνται οι ρυθμίσεις που προβλέπουν την αυτόματη λύση των διαρκών συμβάσεων συνεπεία της κήρυξης της πτώχευσης δυνάμει αντίστοιχων συμβατικών ρητρών (ρήτρες "isro facto"), με την εξαίρεση των χρηματοοικονομικών συμβάσεων, ήτοι των συμβάσεων που έχουν ως αντικείμενο την παροχή τραπεζικών, πιστωτικών, επενδυτικών, ασφαλιστικών υπηρεσιών. Η εν λόγω τροποποίηση συνάδει με την διεθνή πρακτική και επιδιώκει την διατήρηση της αξίας της επιχείρησης του οφειλέτη.
2. Με τις παραγράφους 3, 4 και 5, η διαδικασία αναγγελίας των απαιτήσεων, επαλήθευσής τους, καθώς και υποβολής σχετικών αντιρρήσεων, συντέμνονται χρονικά, καθώς οι ισχύουσες ρυθμίσεις προβλέπουν ένα αδικαιολόγητα χρονοβόρο πλαίσιο. Ειδικότερα, η προθεσμία αναγγελίας των απαιτήσεων συντέμνεται από τρεις (3) σε έναν (1) μήνα, η προθεσμία επαλήθευσης επίσης από τρεις (3) σε έναν (1) μήνα, αλλά με κατ'εξαίρεση δυνατότητα παράτασης για δύο επιπλέον μήνες, ενώ εισάγονται σύντομες προθεσμίες έγερσης αντιρρήσεων και έκδοσης αποφάσεων επ'αυτών.
3. Με την παράγραφο 6 καταργείται η υποχρεωτική κλήτευση των μελών της διοίκησης στη δίκη της πτώχευσης καθώς δεν εξυπηρετεί κάποιο σκοπό ενώ αυξάνει το κόστος της διαδικασίας.
4. Με την παράγραφο 7 διευρύνεται το υποκειμενικό πεδίο εφαρμογής της προπτωχευτικής διαδικασίας εξυγίανσης (άρθρο 99 παρ. 1), έτσι ώστε να καταλαμβάνονται όχι μόνον οφειλέτες που βρίσκονται σε κατάσταση παρούσας ή επαπειλούμενης αδυναμίας εκπλήρωσης ληξιπρόθεσμων χρηματικών υποχρεώσεων κατά τρόπο γενικό, αλλά και οφειλέτες, οι οποίοι, χωρίς να έχουν εισέλθει σε μια τέτοια κατάσταση, αντιμετωπίζουν απλώς πιθανότητα αφερεγγυότητας, η οποία δύναται να αρθεί με την ένταξή τους στη διαδικασία αυτή. Με τον τρόπο αυτό υλοποιείται η σχετική αρχή της Σύστασης (παρ. 6^α) για έγκαιρη ένταξη στη διαδικασία, η οποία ενισχύει τη δυνατότητα εξυγίανσης επιχειρήσεων σε πρώιμο στάδιο πριν εισέλθουν στο στάδιο της αφερεγγυότητας. Επιπρόσθετα, το χρονικό διάστημα μετά το οποίο οφειλέτης, σε σχέση με τον οποίο έχει ήδη επικυρωθεί συμφωνία εξυγίανσης, μπορεί να επανυποβάλει αίτηση

υπαγωγής, μειώνεται από πέντε (5) σε τρία (3) έτη.

5. Με την παράγραφο 8, καταργείται η διάταξη που επιβάλλει στον οφειλέτη την υποχρέωση κατάθεσης ποσού από 2000 έως 7000 ευρώ, ανάλογα με την περίπτωση, με ποινή απαραδέκτου της αίτησης. Η κατάργηση αυτή κρίθηκε απαραίτητη όχι μόνον εξαιτίας των εξαιρετικά υψηλών ποσών που προβλέπει και της υποχρέωσης για προκατάθεση αυτών, αλλά επίσης, εξαιτίας της ρύθμισης ενός αντικειμένου που θα πρέπει να αφηθεί στη διακριτική ευχέρεια των μερών.

6. Με την παράγραφο 9, η διάρκεια της περιόδου διαπραγμάτευσης που προβλέπεται στο άρθρο 101 παρ. 1, διευρύνεται από δύο (2) (με δυνατότητα παράτασης για ακόμη έναν) σε τέσσερις (4) μήνες. Η διάρκεια αυτή δύναται να ανανεωθεί εφόσον αποδεικνύεται (κυρίως δια του αριθμού των πιστωτών που συμμετέχουν στις διαπραγματεύσεις και του ύψους των εκπροσωπούμενων απαιτήσεων) πρόοδος στις διαπραγματεύσεις με ανώτατο όριο τη συνολική διάρκεια δώδεκα (12) μηνών. Η τροποποίηση αυτή είναι αναγκαία, καθώς η σχετική πρακτική έχει αναδείξει την αδυναμία ευόδωσης των διαπραγματεύσεων στο προβλεπόμενο σήμερα μικρό χρονικό διάστημα. Οι προτεινόμενες προθεσμίες αντιστοιχούν στις μέγιστες προβλεπόμενες προθεσμίες αναστολής εκτέλεσης, οι οποίες με τη σειρά τους, είναι πλήρως εναρμονισμένες με τις προβλεπόμενες στην σχετική αρχή αρ. 13 της Σύστασης (βλ. και παρ. 8 παρόντος άρθρου).

7. Με την παράγραφο 10, διευκολύνεται η χορήγηση προσωρινής αναστολής με την κατάθεση της αίτησης ανοίγματος της διαδικασίας (άρθρο 103), για περιπτώσεις όπου υπάρχει αυξημένη πιθανότητα επίτευξης της συμφωνίας και υλοποίησης του στόχου της, αποτροπής δηλ. περιέλευσης του οφειλέτη σε κατάσταση παύσης πληρωμών. Με τον τρόπο αυτό, το ισχύον πλαίσιο χορήγησης αναστολής στο στάδιο αυτό, προσαρμόζεται πλήρως με αντίστοιχη αρχή της Σύστασης (αρ. 11), διασφαλίζοντας την απρόσκοπτη διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων σε περιπτώσεις όπου εμφανίζεται πιθανή τόσο η επίτευξη συμφωνίας όσο και η ευόδωση του σκοπού της. Στην περίπτωση αυτή, η απόφαση του δικαστηρίου θα βασισθεί προεχόντως στην έκθεση του εμπειρογνώμονα, η οποία συνοδεύει την αίτηση, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 100 παρ. 3.

8. Με την παράγραφο 11, η μέγιστη διάρκεια αναστολής που προβλέπεται στο άρθρο 103 παρ. 7, αυξάνεται κατά τρόπο ώστε να επιτυγχάνεται πλήρης εναρμόνιση με την αρχή υπ'αριθμ. 13 της Σύστασης. Η διάρκεια, έτσι, από δύο μήνες αυξάνεται σε τέσσερις, με δυνατότητα ανανέωσης, εφόσον αποδεικνύεται πρόοδος στις διαπραγματεύσεις και ανώτατο όριο τους δώδεκα μήνες.

9. Με την παράγραφο 12, η παρ. 2 του άρθρου 106 β αντικαθίσταται, εισάγοντας ρύθμιση για αυτόματη αναστολή λήψης μέτρων ατομικής και συλλογικής αναγκαστικής εκτέλεσης κατά του οφειλέτη, σε περίπτωση υποβολής αιτήματος για άμεση επικύρωση συμφωνίας εξυγίανσης κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 106 β του ΠτΚ. Η αναστολή προβλέπεται για το διάστημα από την υποβολή της συμφωνίας προς επικύρωση μέχρι την έκδοση απόφασης του δικαστηρίου για την αποδοχή ή απόρριψή της και για ανώτατο χρόνο τεσσάρων μηνών από την υποβολή της. Η ρύθμιση αυτή επιβάλλεται για λόγους ενίσχυσης και ευρύτερης χρήσης των προσυμφωνημένων διαδικασιών του άρθρου 106β, όπου οι πιστωτές έχουν ήδη συμβληθεί με τα απαιτούμενα ποσοστά και οιαδήποτε λήψη μέτρου στο ενδιάμεσο στάδιο, θα απέβαινε ενδεχομένως επιζήμια για την ευόδωση του σκοπού της διαδικασίας. Η ίδια ρύθμιση επιβάλλεται για τον ίδιο λόγο να επεκταθεί και σε περίπτωση αίτησης επικύρωσης συμφωνίας που δεν υποβάλλεται στο πλαίσιο της άμεσης διαδικασίας του άρθρου 106β αλλά συνάπτεται μετά το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης, στο πλαίσιο του άρθρου 106στ. Για την αποτροπή καταχρήσεων, αυτόματη αναστολή διώξεων μπορεί να ισχύσει μόνον μία φορά.

10. Με τις παραγράφους 13 και 15, ρυθμίζεται η δυνατότητα επικύρωσης συμφωνίας εξυγίανσης χωρίς να απαιτείται η γνώμη του εμπειρογνώμονα ως προς τη συνδρομή του κριτηρίου της βιωσιμότητας και χωρίς να πιθανολογεί το δικαστήριο τη συνδρομή του κριτηρίου αυτού, όπως προβλέπεται κατά το ισχύον δίκαιο στις διατάξεις 106 στ και 106 ζ. Η τροποποίηση αυτή διευκολύνει την επικύρωση συμφωνιών μεταξύ οφειλέτη και πιστωτών, που πληρούν όλες τις υπόλοιπες τασσόμενες προϋποθέσεις, απαλλάσσοντας το δικαστήριο από την κρίση βιωσιμότητας που συνεπάγεται εξοικείωση με οικονομικές έννοιες και στοιχεία, η κρίση επί των οποίων επιβαρύνει χρονικά την έκδοση της απόφασης. Κατά τη ρύθμιση, η κρίση για τη βιωσιμότητα του οφειλέτη, επαφίεται εύλογα στους ίδιους τους πιστωτές του, με εισαγωγή όμως προϋποθέσεων που διασφαλίζουν τη γνώση όλων των πιστωτών για τις ρυθμίσεις της συμφωνίας και του συνοδευτικού επιχειρηματικού σχεδίου που τους αφορούν. Με την παράγραφο 14 τροποποιείται η διατύπωση της παραγράφου 2 του άρθρου 106ζ από αποφατική σε καταφατική για λόγους ευχερούς ανάγνωσής της σε συνδυασμό με την παράγραφο 15.

11. Με την παράγραφο 16, η διαδικασία ειδικής εκκαθάρισης που προβλέπεται στο άρθρο 106 ια απλοποιείται ως προς συγκεκριμένες πτυχές της, έτσι ώστε να καταστεί περισσότερο εύχρηστη και δημοφιλής και να αποτελέσει ένα αποτελεσματικό εργαλείο συνέχισης της δραστηριότητας της επιχείρησης ενός αφερέγγυου οφειλέτη. Προς το σκοπό αυτό, διευρύνεται το πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας έτσι ώστε να καλύπτει κάθε

οφειλέτη, νομικό πρόσωπο, που πληροί τα κριτήρια του άρθρου 3 του Κώδικα, καταργείται η προϋπόθεση ύπαρξης αξιόχρεου επενδυτή ενδιαφερόμενου για την αγορά του ενεργητικού της επιχείρησης, προβλέπεται ο διορισμός εκκαθαριστή κατά το πρότυπο της διαδικασίας ειδικής διαχείρισης του ν. 4307/2014 (άρθρα 68 επ.), ρυθμίζεται η ευθύνη του εκκαθαριστή κατά τα ισχύοντα στο ν. 4307/2014 (άρθρα 69 παρ. 4), προβλέπεται ότι κύριες παρεμβάσεις μπορούν να ασκηθούν μόνον από πιστωτές του οφειλέτη που εκπροσωπούν συγκεκριμένο ποσοστό απαιτήσεων, προβλέπεται η άμεση καταβολή του προσφερόμενου τιμήματος, εισάγεται αναστολή ατομικών διώξεων σε περίπτωση αποδοχής της αίτησης και προβλέπεται ότι η χρηματοδότηση καθώς και οι παροχές που λαμβάνονται κατά τη διάρκεια της διαδικασίας απολαμβάνουν το προνόμιο του άρθρου 154 στοιχ. (α).

12. Με την παράγραφο 17, καταργούνται οι περιορισμοί που επιβάλλονται στη μείωση των απαιτήσεων, η οποία μπορεί να συμφωνηθεί στο πλαίσιο ενός σχεδίου αναδιοργάνωσης. Όπως προβλέπονται (άρθρο 110), οι περιορισμοί δεν εξυπηρετούν το σκοπό εισαγωγής τους, λαμβανομένου υπόψη ότι το σχέδιο αναδιοργάνωσης έχει τύχει πενιχρότατης εφαρμογής.

13. Με τις παραγράφους 18 και 19, η ρύθμιση των γενικών και της συρροής προνομίων στην πτώχευση ευθυγραμμίζεται με τις αντίστοιχες, πρόσφατες, ρυθμίσεις των άρθρων 975 και 977 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ν. 4335/2015), έτσι ώστε να μην υπάρχει διαφοροποίηση μεταξύ τους. Η ευθυγράμμιση αυτή ενισχύει τη νομική συνοχή και την ασφάλεια δικαίου σε έναν τομέα όπου τα συμφέροντα των οφειλετών και των διαφορετικών τάξεων των πιστωτών συγκρούονται μεταξύ τους.

14. Με την παράγραφο 20, η διαδικασία για μικρές επιχειρήσεις του άρθρου 162 απλοποιείται περαιτέρω με τη διεύρυνση εφαρμογής της και σε επιχειρήσεις που διαθέτουν ακίνητη περιουσία. Οι υπόλοιποι περιορισμοί παραμένουν αμετάβλητοι. Σκοπός της διεύρυνσης αυτής είναι να αποτελέσει η διαδικασία ένα πιο εύχρηστο εργαλείο πτώχευσης για μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

15. Με την παράγραφο 21, η περίοδος απαλλαγής από χρέη φυσικών προσώπων μειώνεται από δέκα (όπως προκύπτει από συνδυασμό των άρθρων 168 και 170) σε τρία χρόνια. Με την εισαγωγή της διάταξης αυτής για πλήρη απαλλαγή χρεών μετά από μέγιστη χρονική διάρκεια τριών χρόνων, οι αρνητικές συνέπειες της πτώχευσης μειώνονται σημαντικά και επιχειρηματίες που επιθυμούν να επαναδραστηριοποιηθούν έχουν τη δυνατότητα για ένα νέο ξεκίνημα, σε πλήρη εναρμόνιση με τις σχετικές αρχές της Σύστασης (αρ. 30-33). Επειδή η εισαγωγή της ρύθμισης αυτής καθιστά αναγκαία τη

μείωση ολόκληρου του χρονικού πλαισίου διεξαγωγής της πτωχευτικής διαδικασίας, η οποία αποτελείται από υπερβολικά μεγάλο αριθμό βημάτων και υπο-διαδικασιών που ενδέχεται να ολοκληρωθούν σε χρόνο πέραν της δεκαετίας από την έναρξη της πτώχευσης, η ρύθμιση αυτή θα ισχύσει από 1-1-2016, όταν τεθούν σε ισχύ και οι άλλες αλληλοεξαρτώμενες αλλαγές.

16. Με την παράγραφο 22, προβλέπεται η εισαγωγή του επαγγέλματος του Συμβούλου Αφερεγγυότητας, ο οποίος θα ασκεί τις εξουσίες και αρμοδιότητες που προβλέπει ο ισχύον νόμος και κατανέμονται, ανάλογα με τη διαδικασία, στο σύνδικο, στο μεσολαβητή, στον ειδικό εντολοδόχο και στον ειδικό εκκαθαριστή. Η εισαγωγή και θέσπιση του επαγγέλματος ανταποκρίνεται στις ισχύουσες διεθνείς πρακτικές. Όλες οι ρυθμίσεις που απαιτούνται για την εισαγωγή του νέου αυτού επαγγελματικού θεσμού θα αποτελέσουν περιεχόμενο προεδρικού διατάγματος με το οποίο θα καθορισθούν οι τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις άσκησης του επαγγέλματος, τα επαγγελματικά προσόντα που απαιτούνται για την πρόσβαση στο επάγγελμα, οι όροι πρακτικής εξάσκησης, οι όροι και ο φορέας εγγραφής, οι επιμέρους αρμοδιότητες σε σχέση με τις προβλεπόμενες διαδικασίες του Πτωχευτικού Κώδικα, καθώς και όλες οι αναγκαίες ρυθμίσεις μεταβατικού χαρακτήρα.

23. Με την παράγραφο των μεταβατικών διατάξεων προβλέπεται ότι οι παράγραφοι 1 έως 20 και 22 θα εφαρμόζονται μόνον για τις διαδικασίες που αρχίζουν μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος. Οι διαδικασίες θεωρούνται ότι αρχίζουν μετά την ημερομηνία ισχύος του παρόντος, εφόσον υποβληθεί η αίτηση για κήρυξη της πτώχευσης (άρθρο 5) ή η αίτηση για το άνοιγμα της διαδικασίας εξυγίανσης (άρθρο 99) ή η αίτηση για την άμεση επικύρωση συμφωνίας εξυγίανσης (άρθρο 106β) ή η αίτηση για την υπαγωγή σε διαδικασία ειδικής εκκαθάρισης (άρθρο 106ια) μετά την ημερομηνία κατά την οποία ο παρών νόμος αρχίζει να ισχύει. Η παράγραφος 21 θα εφαρμόζεται σε διαδικασίες πτώχευσης οι οποίες ξεκινούν μετά την 1.1.2016, ήτοι η αίτηση για κήρυξη της πτώχευσης υποβάλλεται μετά την ημερομηνία αυτή.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.1: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν.Δ.356/1974 (Α'90), 4152/2013 (Α'107), 4172/2013 (Α'167), 4174/2013 (Α'170), 4305/2014 (Α'237) ΚΑΙ 4321/2015 (Α'32)

1 έως 6:. Α.Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις-συμπληρώσεις στην περίπτωση α της πρώτης παραγράφου του άρθρου 82 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (Κ.Ε.Δ.Ε.), όπως αυτό αντικαταστάθηκε και ισχύει με τις διατάξεις της υποπαραγράφου Α3

της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 σκοπούνται:

- α) η επιτάχυνση της διαδικασίας χαρακτηρισμού οφειλών ως ανεπίδεκτων είσπραξης με την ταχύτερη και πληρέστερη ολοκλήρωση του φακέλου που υποβάλλεται στο αρμόδιο γνωμοδοτικό όργανο, εξειδικεύοντας τα μέσα αναζήτησης πηγών αποπληρωμής,
 - β) η ρητή θέση της παύσης εργασιών της πτώχευσης ως προϋπόθεση για τον χαρακτηρισμό οφειλής ως ανεπίδεκτης είσπραξης όταν ο οφειλέτης έχει κηρυχθεί σε πτώχευση, ώστε να έχει ολοκληρωθεί και η προσπάθεια του συνδίκου της πτώχευσης για τη ρευστοποίηση της πτωχευτικής περιουσίας και την ικανοποίηση των απαιτήσεων του Δημοσίου, ως πτωχευτικού πιστωτή, πριν από την έναρξη της διαδικασίας χαρακτηρισμού του πτωχευτικού χρέους ως ανεπίδεκτου είσπραξης και η αποφυγή επαναλήψεων, καθώς η υποχρέωση για έλεγχο της πτωχευτικής και μεταπτωχευτικής περιουσίας από τη φορολογική διοίκηση πέραν της, κατά τα ανωτέρω, δράσης του συνδίκου προβλέπεται ήδη με γενικό τρόπο στην οικεία διάταξη και
 - γ) η μη παρακώλυση χαρακτηρισμού οφειλών ως ανεπίδεκτων είσπραξης σε περίπτωση που ο οφειλέτης τελεί υπό καθεστώς εκκαθάρισης και, αν και δεν υφίστανται περιουσιακά στοιχεία, δεν μπορεί να προχωρήσει και να ολοκληρωθεί τυπικά η διαδικασία εκκαθάρισης λόγω μη διορισμού εκκαθαριστή ή συνεχών παραιτήσεων των διορισμένων εκκαθαριστών.
- Β. Με την προτεινόμενη τροποποίηση στην περίπτωση β της πρώτης παραγράφου του άρθρου 82 του Κ.Ε.Δ.Ε., όπως ισχύει, επιτυγχάνεται η εναρμόνιση με τις πρόσφατα θεσπισθείσες διατάξεις του άρθρου 20 του ν. 4321/2015, όπως ισχύει, με τις οποίες τροποποιήθηκε το άρθρο 25 του ν. 1882/1990, όπως ισχύει, και αυξήθηκε το κατώτερο όριο για την άσκηση ποινικής δίωξης για το αδίκημα που προβλέπεται σε αυτό.
- Γ.Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις-συμπληρώσεις στην περίπτωση γ της τρίτης παραγράφου του άρθρου 82 του Κ.Ε.Δ.Ε., όπως ισχύει, υπαγορεύθηκαν από την αλλαγή του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου με τη θέση σε ισχύ του ν. 4174/2013.

7. Σκοπός της προτεινόμενης διάταξης είναι η περαιτέρω βελτίωση και αύξηση της αποτελεσματικότητας της διαδικασίας επιβολής κατασχέσεων εις χείρας πιστωτικών ιδρυμάτων με ηλεκτρονικά μέσα για μεγάλους οφειλέτες του Δημοσίου. Ο σκοπός αυτός επιτυγχάνεται με την πρόβλεψη μιας προκαταρκτικής διερευνητικής διαδικασίας, η οποία θα γίνεται αυτόματα και κεντρικά, χωρίς διάθεση ανθρωπίνων και υλικών πόρων, με την αποστολή ερωτημάτων σε όλα τα πιστωτικά ιδρύματα για την ύπαρξη τραπεζικών λογαριασμών στο όνομα μεγάλων οφειλετών του Δημοσίου, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα στη Φορολογική Αρχή να επαναλαμβάνει ερωτήματα για τον ίδιο

φορολογούμενο χωρίς κόστος και να επιβάλει στοχευμένα κατασχέσεις μόνο εάν και κατά το χρόνο που υφίστανται λογαριασμοί με διαθέσιμο υπόλοιπο. Επιπροσθέτως δίνεται η δυνατότητα διαρκούς ελέγχου των πιστωτικών ιδρυμάτων για την απόδοση ποσών που κατατίθενται μετά την επιβολή της κατάσχεσης και την υποβολή της δήλωσής τους και μέχρι την εξόφληση των οφειλών για τις οποίες έχουν επιβληθεί τα κατασχετήρια.

8. Με την προτεινόμενη διάταξη αναπροσαρμόζεται το κατώτατο όριο του ακατάσχετου μισθών, συντάξεων, και ασφαλιστικών βοηθημάτων που καταβάλλονται περιοδικώς, το οποίο προκύπτει μετά την αφαίρεση των υποχρεωτικών εισφορών, από 1.500 ευρώ σε 1.000 ευρώ, λόγω των μεγάλων δημοσιονομικών αναγκών της χώρας και της εξαιρετικά δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας. Επιτρέπεται η κατάσχεση των ανωτέρω απαιτήσεων, εφόσον αυτές υπερβαίνουν το ποσό των 1.000 ευρώ, σε ποσοστό το οποίο αυξάνεται κλιμακωτά, ήτοι στο $\frac{1}{2}$ επί του υπερβάλλοντος των 1.000 ευρώ και μέχρι του ποσού των 1.500 ευρώ για τις ασθενέστερα οικονομικές τάξεις και στο 100% του ποσού που υπερβαίνει τα 1.500 ευρώ για τα μεγαλύτερα εισοδηματικά κλιμάκια. Οι ανωτέρω τροποποιήσεις εφαρμόζονται και επί των ενεργών κατασχέσεων, δηλαδή και επί των κατασχέσεων που έχουν επιβληθεί επί των συγκεκριμένων απαιτήσεων βάσει των προγενέστερων διατάξεων ήτοι για ποσά αυτών άνω των 1.500 ευρώ. Στο εξής και στις περιπτώσεις αυτές για τις απαιτήσεις που γεννώνται μετά την ισχύ των νέων διατάξεων τα αποδοτέα ποσά θα υπολογίζονται βάσει των διατάξεων αυτών. Επίσης μειώνεται στα 1.250 ευρώ το κατώτατο όριο ακατάσχετου των καταθέσεων φυσικών προσώπων σε πιστωτικά ιδρύματα, σε ατομικό ή κοινό λογαριασμό, το οποίο ρητά ορίζεται ότι υπολογίζεται ανά μήνα, ενώ αποκλείεται σωρευτικός υπολογισμός αυτού σε χρονικά διαστήματα μεγαλύτερα του μήνα.

9. Με τις νέες διατάξεις τροποποιείται και συμπληρώνεται το άρθρο 62Α του ν.δ. 356/1974 (Κώδικας Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων), το οποίο προβλέπει τη δυνατότητα ρύθμισης πτωχευτικών χρεών με κριτήρια την επισφάλεια είσπραξης των χρεών αυτών από το Δημόσιο και την οικονομική αδυναμία του οφειλέτη. Ήδη, με τη διάταξη του δεύτερου υποεδαφίου του εδαφίου α της παραγράφου 6 του άρθρου 4 του ν. 3808/2009, οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται αναλογικά αφενός μεν για τη ρύθμιση χρεών οφειλετών που έχουν συνάψει, χωρίς τη συμμετοχή του Δημοσίου, συμφωνία συνδιαλλαγής, η οποία επικυρώθηκε δικαστικά κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 99 επ. του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3588/2007), όπως ίσχυε πριν από το νόμο 4013/2011 (ΦΕΚ 204 Α'), αφετέρου

δε, δυνάμει της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του ανωτέρω νόμου, και για τη ρύθμιση χρεών οφειλετών που έχουν συνάψει συμφωνία εξυγίανσης, η οποία επικυρώθηκε δικαστικά κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 99 επ. του Πτωχευτικού Κώδικα (ν. 3588/2007), όπως ισχύουν μετά το ν. 4013/2011, εφόσον τα προς ρύθμιση χρέη δεν ρυθμίζονται ήδη από τη συμφωνία (ΠΟΛ 1068/2013).

Με τις νέες διατάξεις το περιεχόμενο των προαναφερθεισών διατάξεων του ν. 3808/2009 και του άρθρου 13 του ν. 4013/11, που αποτελούν το νόμιμο έρεισμα για την εφαρμογή του 62Α του ΚΕΔΕ στις προπτωχευτικές διαδικασίες συνδιαλλαγής και εξυγίανσης, ενσωματώνεται, για λόγους σαφήνειας και ασφάλειας δικαίου, στο σώμα του Κ.Ε.Δ.Ε. και συγκεκριμένα στο οικείο άρθρο 62Α, ως νέα παράγραφος 9 αυτού (κατόπιν αναρίθμησης της νυν παραγράφου 9 σε 10) και συμπληρώνεται με τον καθορισμό των απαραίτητων προϋποθέσεων που εξειδικεύουν την έννοια της «ανάλογης εφαρμογής», όπως αυτές διαπλάστηκαν μέσα από τις γνωμοδοτήσεις του αρμόδιου οργάνου (Επιτροπή άρθρου 9 ν. 2386/1996). Για τον ίδιο λόγο, συμπληρώνεται ο τίτλος του άρθρου, προκειμένου να ανταποκρίνεται στο νέο περιεχόμενό του.

Περαιτέρω, με τις νέες διατάξεις αντιμετωπίζεται νομοθετικά το κενό που προέκυψε μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4174/2013 (Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας) και την τροποποίηση του Κ.Ε.Δ.Ε. με το ν. 4224/2013 (ΦΕΚ 288 Α') σχετικά με το ποσοστό επιβάρυνσης των καθυστερούμενων δόσεων της ρύθμισης του άρθρου 62Α του Κ.Ε.Δ.Ε., λόγω των διαφορετικών διατάξεων που διέπουν πλέον την επιβάρυνση των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το Δημόσιο ανάλογα με το χρόνο καταχώρισής τους στα βιβλία εισπρακτέων εσόδων («προσαυξήσεις εκπρόθεσμης καταβολής κατ' άρθρο 6 του Κ.Ε.Δ.Ε., όπως ίσχυε πριν από τον ν. 4224/2013, για τις βεβαιωμένες έως τις 31/12/2013 οφειλές, «τόκοι και πρόστιμα εκπρόθεσμης καταβολής» κατ' άρθρα 53 και 57 του ν. 4174/2013 για νεότερες φορολογικές οφειλές ή κατ' άρθρο 6 του Κ.Ε.Δ.Ε., όπως τροποποιήθηκε με τον ν. 4224/2013 για νεότερες μη φορολογικές οφειλές). Η αμφισβήτηση που προκύπτει σχετικά με την έννοια της «προσαύξησης» στη σχετική διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 62Α του Κ.Ε.Δ.Ε. αίρεται και το ανωτέρω κενό καλύπτεται πλέον με σχετική προσθήκη στο εδάφιο αυτό, όπου ορίζεται συγκεκριμένο ποσοστό προσαύξησης επί του καθυστερούμενου ποσού (1%), το οποίο είναι σταθερό καθ' όλη τη διάρκεια της ρύθμισης. Τέλος, με την αντικατάσταση της παραγράφου 6 του άρθρου 62Α του Κ.Ε.Δ.Ε., το θέμα της λήξης της αναστολής παραγραφής, στην περίπτωση που η ρύθμιση ενεργοποιήθηκε με την αποδοχή της από τον οφειλέτη, διέπεται πλέον από τον ίδιο κανόνα που εφαρμόζεται στις λοιπές ισχύουσες ρυθμίσεις (οράτε

ρυθμίσεις άρθρου 43 ν. 4174/2013/Απόφαση ΠΟΛ 1277/2013, ν. 4152/2013/Απόφαση ΠΟΛ 1112/2013, ν. 4321/2015/Απόφαση ΠΟΛ 1080/2015).

10 και 13. Με τις διατάξεις τροποποιούνται οι ήδη υφιστάμενες διατάξεις περί ρυθμίσεων του άρθρου 43 του ν.4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας) και της πάγιας ρύθμισης της υποπαραγράφου Α2 του ν. 4152/2013. Η αναστολή υποχρέωσης προσκόμισης δικαιολογητικών, κρίθηκε απαραίτητη ώστε, μετά το πέρας της δυνατότητας υπαγωγής στη ρύθμιση των 100 δόσεων, οι πάγιες ρυθμίσεις να προσαρμοστούν στην παρούσα οικονομική συγκυρία, να αρθούν τα προσκόμματα υπαγωγής (βεβαίωση εκτιμητή, εγγυήσεις/εμπράγματα ασφάλειες, βιωσιμότητα διακανονισμού) στις εν λόγω ρυθμίσεις και να διευκολυνθούν πολίτες και επιχειρήσεις για την τακτοποίηση των υποχρεώσεών τους προς το Δημόσιο, με ταυτόχρονη αύξηση των Δημοσίων Εσόδων. Εγγυήσεις ή εμπράγματα βάρη που τυχόν έχουν παρασχεθεί κατ' εφαρμογή των σχετικών διατάξεων εξακολουθούν να ισχύουν. Η εν λόγω διευκόλυνση των οφειλετών καταλαμβάνει και τις ήδη χορηγηθείσες πάγιες ρυθμίσεις, ενώ με την επανέναρξη ισχύος των κρίσιμων διατάξεων, η υποχρέωση προσκόμισης των ως άνω δικαιολογητικών και εγγυήσεων δεν καταλαμβάνει τις ήδη χορηγηθείσες ρυθμίσεις κατά τη διάρκεια της αναστολής. Επιπλέον επιδιώκεται η διευκόλυνση των οφειλετών με τη μείωση του επιτοκίου με το οποίο επιβαρύνονται οι οφειλές, στα επίπεδα του επιτοκίου αγοράς, προκειμένου να δοθεί κίνητρο στους οφειλότες για την εκούσια συμμόρφωσή τους καταβάλλοντας τις οφειλές τους σταδιακά, μέσω ρύθμισης με τρόπο ευνοϊκότερο από την εκπρόθεσμη καταβολή αυτών εκτός ρύθμισης. Κατά τον ίδιο τρόπο επιδιώκεται η θεμελίωση σχέσης εμπιστοσύνης μεταξύ κράτους - πολίτη, με τη μειωμένη επιβάρυνση της οφειλής υπό την προϋπόθεση τήρησης της ρύθμισης και κατά τη διάρκεια αυτής. Ευνόητο είναι ότι οι υπαγόμενες οφειλές στις ρυθμίσεις επιβαρύνονται με το οριζόμενο στις παρούσες διατάξεις ποσοστό προσαυξήσεων/τόκων, αντί των υπολογιζόμενων κατά την, εκτός ρύθμισης, είσπραξη της βεβαιωμένης οφειλής τόκων, προστίμων και προσαυξήσεων εκπρόθεσμης καταβολής, σύμφωνα με τις διατάξεις του ΚΕΔΕ/ΚΦΔ.

11. α. Με τις προτεινόμενες διατάξεις καταργείται το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 71 του ν. 4172/2013, δεδομένου ότι το ποσοστό της προκαταβολής δεν διαφέρει για τις τραπεζικές ημεδαπές ανώνυμες εταιρείες και τα υποκαταστήματα αλλοδαπών τραπεζών που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα σε σχέση με τα λοιπά νομικά πρόσωπα.

β. Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιείται η παράγραφος 2 του άρθρου 71 του ν. 4172/2013, ώστε το ποσοστό της προκαταβολής φόρου της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου να ισχύει και για τα κέρδη που αποκτούν τα νομικά πρόσωπα και οι νομικές οντότητες των περιπτώσεων β', γ', ε' και στ' μόνο για τις κοινοπραξίες των προσωπικών εταιρειών του άρθρου 45.

γ. Με τις προτεινόμενες διατάξεις τροποποιείται η παράγραφος 36 του άρθρου 72 του ν. 4172/2013, όπως προστέθηκε με την περίπτωση β' της παραγράφου 5 του άρθρου 1 του ν. 4334/2015, και συγκεκριμένα προβλέπεται ότι το ποσοστό της προκαταβολής είναι εκατό τοις εκατό (100%) για τα κέρδη που προκύπτουν σε φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 και μετά, με εξαίρεση τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες των περ. β', γ', ε' και στ' μόνο για τις κοινοπραξίες των προσωπικών εταιρειών του άρθρου 45 για τα οποία το ποσοστό προκαταβολής αυξάνεται σταδιακά από πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) για τα κέρδη που προκύπτουν σε φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως και την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, σε εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) για τα κέρδη που προκύπτουν σε φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2015 έως και την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους και τελικά σε εκατό τοις εκατό (100%) για τα κέρδη που προκύπτουν σε φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2016 και μετά.

δ. Με τις προτεινόμενες διατάξεις των παραγράφων δ και ε ο συντελεστής προκαταβολής του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων από επιχειρηματική δραστηριότητα, αυξάνεται σταδιακά από πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) για τα κέρδη που προκύπτουν σε φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2014 έως και την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους, σε εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) για τα κέρδη που προκύπτουν σε φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2015 έως και την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους και τελικά σε εκατό τοις εκατό (100%) για τα κέρδη που προκύπτουν σε φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2016 και μετά.

ε. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου στ τροποποιείται ο χρόνος καταβολής και ο αριθμός των δόσεων του φόρου εισοδήματος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων με φορολογικό έτος που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2014 και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου έτους και συγκεκριμένα προβλέπεται, ότι η καταβολή του φόρου σύμφωνα με το άρθρο 68 του ν.4172/2013 γίνεται σε πέντε (5) ισόποσες μηνιαίες δόσεις από τις οποίες η πρώτη καταβάλλεται μέχρι την 21η Αυγούστου 2015 και η καθεμία από τις επόμενες μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα των μηνών Σεπτεμβρίου, Οκτωβρίου, Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου 2015.

στ. Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου ζ καταργείται η παράγραφος 1 του άρθρου 21 του ν. 4321/2015, από τότε που ίσχυσε, ώστε να επανέλθει σε ισχύ από την κατάργησή της, η διάταξη της περ. ιγ' του άρθρου 23 του ΚΦΕ (ν. 4172/2013) σχετικά με τη μη έκπτωση των δαπανών που καταβάλλονται προς φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή νομική οντότητα που είναι φορολογικός κάτοικος σε κράτος μη συνεργάσιμο ή που υπόκειται σε προνομιακό φορολογικό καθεστώς, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 65 του ΚΦΕ.

ζ. Με τις διατάξεις της παραγράφου η καταργείται η δυνατότητα έκπτωσης για τις πραγματοποιούμενες πωλήσεις των επιχειρήσεων επαγγελματιών πρακτόρων ΟΠΑΠ, ως ποσό πρόβλεψης επισφαλών απαιτήσεων, καθώς και η έκπτωση 2% σε περίπτωση άπαξ καταβολής του φόρου εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, για τα εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2015 και μετά, λόγω των δημοσιονομικών αναγκών της χώρας.

η. Με τις διατάξεις της παραγράφου θ για όσους αποκτούν εισόδημα από ατομική αγροτική επιχειρηματική δραστηριότητα επαναφέρεται το προς βεβαίωση ποσό φόρου στο 55% του φόρου που προκύπτει από επιχειρηματική δραστηριότητα, για τα εισοδήματα που αποκτώνται στο φορολογικό έτος 2014.

12. Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η δυνατότητα επιλογής υποθέσεων για την κατά προτεραιότητα επιδίωξη της είσπραξης αυτών λαμβάνοντας υπόψη κριτήρια ανάλυσης κινδύνου ή άλλα κριτήρια όπως το ύψος της οφειλής, προκειμένου η Φορολογική Διοίκηση να αντιμετωπίζει άμεσα τις σοβαρότερες εισπρακτικά υποθέσεις. Τα ανωτέρω δεν εμποδίζουν την έγκυρη επιδίωξη της αναγκαστικής είσπραξης σε βάρος οποιουδήποτε οφειλέτη. Τέλος, παρέχεται η δυνατότητα στον Υπουργό Οικονομικών να ζητά, εκ των υστέρων, στοιχεία αναφορικά με το είδος των κριτηρίων που χρησιμοποιήθηκαν για την κατά προτεραιότητα επιλογή υποθέσεων.

14. Με τις διατάξεις τροποποιούνται οι διατάξεις περί ρύθμισης βεβαιωμένων οφειλών στη Φορολογική Διοίκηση του άρθρου 51 του ν.4305/2014, με την προσαρμογή του αριθμού των δόσεων σύμφωνα με την πραγματική οικονομική δυνατότητα των οφειλετών και την προσθήκη όρου απώλειας της ρύθμισης εφόσον ο οφειλέτης δεν τακτοποιεί τις τρέχουσες υποχρεώσεις του. Με την εν λόγω τροποποίηση επιδιώκεται η προσαρμογή των διατάξεων, ώστε να μη γίνεται κατάχρηση αυτών από οφειλέτες οι οποίοι δύνανται να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους σε μικρότερο χρονικό διάστημα ή από αυτούς που αμελούν την εκπλήρωση των τρεχουσών υποχρεώσεών τους.

15. Με τις διατάξεις τροποποιούνται οι διατάξεις περί ρύθμισης βεβαιωμένων οφειλών στη Φορολογική Διοίκηση των άρθρων 1-17 του ν.4321/2015, με την αύξηση του επιτοκίου στα επίπεδα της αγοράς και την προσαρμογή του αριθμού των δόσεων σύμφωνα με την πραγματική οικονομική δυνατότητα των οφειλετών αλλά και του ύψους της οφειλής τους, την προσθήκη όρου απώλειας της ρύθμισης εφόσον ο οφειλέτης δεν τακτοποιεί τις τρέχουσες υποχρεώσεις του. Με την εν λόγω τροποποίηση επιδιώκεται η προσαρμογή του επιτοκίου με το οποίο επιβαρύνονται εφεξής όλες οι υπαχθείσες στη ρύθμιση οφειλές, στα επίπεδα του επιτοκίου αγοράς, ενώ παραμένει για τους οικονομικά ασθενέστερους μικροοφειλέτες το μηδενικό επιτόκιο, εφόσον πληρούν αθροιστικά κάποιες προϋποθέσεις. Ευνόητο είναι, ότι οι υπαγόμενες εναπομένουσες οφειλές στη ρύθμιση επιβαρύνονται με το οριζόμενο στις παρούσες διατάξεις ποσοστό τόκου. Επιπλέον σκοπείται η προσαρμογή των διατάξεων, ώστε να μη γίνεται κατάχρηση αυτών από οφειλέτες οι οποίοι δύνανται να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους σε μικρότερο χρονικό διάστημα ή από αυτούς που αμελούν την εκπλήρωση των τρεχουσών υποχρεώσεών του.

16. Η προτεινόμενη διάταξη κρίνεται αναγκαία προκειμένου να αντιμετωπιστεί άμεσα και αποτελεσματικά η ανάγκη αύξησης των δημοσίων εσόδων δια της επιβολής κατασχέσεων εις χείρας πιστωτικών ιδρυμάτων εις βάρος οφειλετών του Δημοσίου μέσω αυτοματοποιημένου συστήματος κεντρικής επεξεργασίας των ληξιπρόθεσμων οφειλών και το ύψος των τραπεζικών καταθέσεων των αντίστοιχων οφειλετών.

Η άμεση είσπραξη των ως άνω ληξιπρόθεσμων οφειλών αποτελεί προτεραιότητα της Κυβέρνησης και θα βοηθήσει πολλαπλά τη χώρα ως προς τα έσοδα αλλά και θα ενισχύσει τη φορολογική συμμόρφωση των επιχειρήσεων και των φυσικών προσώπων.

Επειδή στο πλαίσιο της δύσκολης οικονομικής συγκυρίας υφίσταται επιτακτική ανάγκη αύξησης των δημοσίων εσόδων, με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται απόκλιση από τις διατάξεις για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων, ώστε η σχετική προμήθεια του πλήρως αυτοματοποιημένου συστήματος να πραγματοποιηθεί στο λιγότερο δυνατό χρόνο.

Η παρέκκλιση για απευθείας ανάθεση χωρίς την προκήρυξη ανοικτού δημόσιου διεθνούς διαγωνισμού επιτρέπεται σύμφωνα με το άρθρο 105 παρ. 3 ν. 4281/2014.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.2: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΚΩΔΙΚΑ ΦΠΑ

1. α. Τροποποιείται η παράγραφος 1 του Κεφαλαίου Α' του Παραρτήματος ΙΙΙ του Κώδικα

ΦΠΑ, προκειμένου να συμπεριλάβει και τα βοειδή στα είδη κρεάτων, που υπάγονται στον μειωμένο συντελεστή. Η τροποποίηση της διάταξης κρίθηκε απαραίτητη για λόγους ενιαίας αντιμετώπισης των βοειδών με τα λοιπά είδη κρέατος που υπάγονται στον μειωμένο συντελεστή και απλοποίησης των διατάξεων προκειμένου να είναι αποτελεσματικότερη η εφαρμογή αυτών.

β. Τροποποιείται η περίπτωση ιβ' της παραγράφου 1 του άρθρου 22 του Κώδικα ΦΠΑ, που αφορά τις απαλλασσόμενες υπηρεσίες εκπαίδευσης. Με την παρούσα διάταξη εφαρμόζεται η δυνατότητα που παρέχεται από το άρθρο 133 της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ, τα κράτη μέλη να καθορίζουν τις προϋποθέσεις εφαρμογής της εν λόγω απαλλαγής στο εθνικό τους δίκαιο. Ειδικά, όσον αφορά στους μη δημόσιους οργανισμούς, το κοινοτικό δίκαιο επιτρέπει στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν την εν λόγω απαλλαγή στις υπηρεσίες εκπαίδευσης που παρέχουν ιδιωτικοί φορείς με τα εξής κριτήρια:

- τη μη συστηματική επιδίωξη του κέρδους και το μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα,
 - τη διοίκηση και διαχείριση αμισθί από πρόσωπα χωρίς άμεσο ή έμμεσο συμφέρον από τα αποτελέσματα της εκμετάλλευσης των σχετικών δραστηριοτήτων,
 - τις χαμηλότερες τιμές τους σε σχέση με τις τιμές εμπορικών επιχειρήσεων που υπόκεινται στο ΦΠΑ,
 - τη μη στρέβλωση των όρων του ανταγωνισμού,
- αποκλείοντας από την απαλλαγή τους ιδιωτικούς φορείς με κερδοσκοπική δραστηριότητα, ή, αλλιώς, με εμπορικούς σκοπούς.

Η προσχολική εκπαίδευση εξακολουθεί να απαλλάσσεται.

2. Με τις διατάξεις, με τις οποίες τροποποιείται το Παράρτημα ΙΙΙ του ν.2859/2000, επέρχονται ορισμένες νομοτεχνικές βελτιώσεις, ώστε οι Κωδικοί Ονοματολογίας να αντιστοιχούν στην περιγραφή του εμπορεύματος που υπάγεται στο μειωμένο συντελεστή Φ.Π.Α.

3. Η σχετική τροποποίηση της διάταξης κρίθηκε απαραίτητη για λόγους αποσαφήνισης και προκειμένου να μην υπάρχει αμφιβολία ως προς την καθολική κατάργηση όλων των μειωμένων συντελεστών των νησιών του άρθρου 21 του Κώδικα ΦΠΑ από την 1.1.2017 με το σταδιακό τρόπο που ορίζει η διάταξη.

4. Με την προτεινόμενη διάταξη εξορθολογίζεται ο χρόνος διενέργειας των διακανονισμών των εκπτώσεων του φόρου εισροών που διενεργήθηκαν σε μία διαχειριστική περίοδο

(εκπτώσεις φόρου κοινών εισροών, εκπτώσεις Φ.Π.Α. παγίων κ.λ.π.). Δεδομένης της κατάργησης της εκκαθαριστικής δήλωσης Φ.Π.Α. και της υποχρέωσης από το άρθρο 33 του κώδικα Φ.Π.Α. της διενέργειας των διακανονισμών ορίζεται με την προτεινόμενη διάταξη ότι οι εν λόγω διακανονισμοί (διορθώσεις του φόρου εισροών) θα περιλαμβάνονται σε δήλωση ΦΠΑ που υποβάλλεται το αργότερο μέχρι την τελευταία εργάσιμη ημέρα του τέταρτου μήνα από το τέλος της διαχειριστικής περιόδου.

5. Η προτεινόμενη διάταξη κρίνεται αναγκαία προκειμένου να αντιμετωπιστούν επείγουσες ανάγκες που προκύπτουν από τη λειτουργία της Υπηρεσίας Ερευνών και Διασφάλισης Δημοσίων Εσόδων (ΥΕΔΔΕ) στον τομέα της πάταξης της απάτης στο ΦΠΑ.

Προτεραιότητα της Κυβέρνησης είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής, του λαθρεμπορίου και της διαφθοράς καθώς συνεπάγονται σημαντικότερη απώλεια Κρατικών εσόδων. Η άμεση αντιμετώπιση των φαινομένων της φοροδιαφυγής, της φοροαποφυγής και γενικότερα της απάτης στη φορολογία θα βοηθήσει πολλαπλά τη χώρα ως προς τα έσοδα αλλά και θα ενισχύσει τη φορολογική συμμόρφωση των επιχειρήσεων και των φυσικών προσώπων.

Μία από τις βασικές αρμοδιότητες της Υπηρεσίας Ερευνών και Διασφάλισης Δημοσίων Εσόδων (ΥΕΔΔΕ) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων είναι η διεξαγωγή ερευνών, ο εντοπισμός και η πάταξη των κυκλωμάτων που διαπράττουν απάτη στο ΦΠΑ. Τα κυκλώματα αυτά δραστηριοποιούνται κυρίως στον Ευρωπαϊκό χώρο (συμπεριλαμβανομένου και της χώρας μας) εμπλεκόμενα σε κυκλικές απάτες (απάτη τύπου carousel). Για την αποτελεσματικότερη πάταξη των εν λόγω κυκλωμάτων απαιτείται η απόκτηση / αγορά ειδικού συστήματος ερευνών (data mining tool).

Τέτοια συστήματα για τις ανάγκες της πάταξης της κυκλικής απάτης στο ΦΠΑ δεν έχουν αναπτυχθεί μέχρι σήμερα από τη φορολογική διοίκηση, ενώ η ανάπτυξή τους στο μέλλον θα απαιτήσει σημαντικό χρόνο και ανθρώπινους πόρους.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ειδικότερα στο Βέλγιο χρησιμοποιείται ένα τέτοιο πρόγραμμα που έχει αναπτυχθεί ειδικά για το σκοπό αυτό από την εταιρεία SAS Institute και έχει χρησιμοποιηθεί από τις Βελγικές φορολογικές αρχές με θεαματικά αποτελέσματα στην καταπολέμηση της απάτης στο ΦΠΑ. Το σύστημα αυτό είναι μοναδικό και είναι το μόνο που έχει δοκιμαστεί σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Επειδή υπάρχει επιτακτική ανάγκη για την πάταξη της απάτης στο ΦΠΑ, με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται απόκλιση από τις διατάξεις για τη σύναψη δημοσίων συμβάσεων ώστε να πραγματοποιηθεί στο λιγότερο δυνατό χρόνο η προμήθεια ενός τέτοιου συστήματος από τη χώρα μας που θα είναι άμεσα διαθέσιμο στις Ελληνικές

Φορολογικές Αρχές.

Η παρέκκλιση για απευθείας ανάθεση χωρίς την προκήρυξη ανοικτού δημόσιου διεθνούς διαγωνισμού επιτρέπεται σύμφωνα με το άρθρο 105 παρ. 3 ν. 4281/2014.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.3: ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΟΣ ΑΚΙΝΗΤΟΥ

1. α. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, μετά την παράταση της προθεσμίας υποβολής δηλώσεων στοιχείων ακινήτων (εντύπου Ε9) και δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων (εντύπου Ε1) μέχρι την 26η Αυγούστου 2015, εξασφαλίζεται ο απαιτούμενος χρόνος για τη μηχανογραφική έκδοση των δηλώσεων ΕΝΦΙΑ – πράξεων διοικητικού προσδιορισμού φόρου, δεδομένου ότι για τον ορθό προσδιορισμό του ΕΝΦΙΑ είναι προαπαιτούμενη η εκκαθάριση των δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων.

β. Με την προτεινόμενη ρύθμιση καταργείται η προβλεφθείσα απαλλαγή για τον ΕΟΤ. Η κατάργηση της απαλλαγής κρίνεται αναγκαία για λόγους ισονομίας. Με την κατάργηση της απαλλαγής και ο ΕΟΤ αντιμετωπίζεται φορολογικά όπως και οι λοιποί φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, δηλαδή απαλλάσσεται για τα ιδιοχρησιμοποιούμενα, κενά και δωρεάν παραχωρούμενα στο Ελληνικό Δημόσιο ακίνητά του και φορολογείται για τα μισθωμένα ή δωρεάν παραχωρούμενα, σε πρόσωπα πλην Ελληνικού Δημοσίου, ακίνητά του.

γ. Με την προτεινόμενη ρύθμιση καταργείται η προβλεφθείσα από το έτος 2015 απαλλαγή των ενοικιαζόμενων δωματίων των ατομικών επιχειρήσεων, η οποία – έτσι κι αλλιώς – δεν είχε ισχύσει το 2014. Το θέμα της απαλλαγής θα εξετασθεί στα πλαίσια της συνολικής επανεξέτασης του φόρου, ώστε να διασφαλισθεί και η μηχανογραφική υποστήριξη της τυχόν απαλλαγής και η αποφυγή των καταστρατηγήσεων του φορολογικού νόμου.

δ. Με την προτεινόμενη ρύθμιση παρατείνεται και για το έτος 2015 η έκπτωση 20% από τον ΕΝΦΙΑ των κενών και μη ηλεκτροδοτούμενων ακινήτων, για λόγους κοινωνικούς και ως μέριμνα του κράτους για τους ιδιοκτήτες ακινήτων, οι οποίοι δεν απέκτησαν εισόδημα από τα ακίνητα, τα οποία παρέμειναν καθ' όλη τη διάρκεια του 2015 κενά και μη ηλεκτροδοτούμενα.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.4: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ν.27/1975 (Α'77), ν.29/1975 (Α' 75) και ν.4111/2013 (Α'18)

1. Με το ισχύον φορολογικό καθεστώς περί φορολογίας πλοίων στη χώρα μας και ανεξάρτητα από τους κόρους ολικής χωρητικότητας, τα επαγγελματικά πλοία αναψυχής και

ημερόπλοια, τα επιβατηγά και οχηματαγωγά πλοία, επιβατηγά ή φορτηγά, και τα λοιπά πλοία θαλασσίων ενδομεταφορών καθώς και πλοία με ολική χωρητικότητα μέχρι 500 κόρους που εκτελούν διεθνείς θαλάσσιες μεταφορές με σημαία κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.), πλην της ελληνικής, φορολογούνται με τις γενικές διατάξεις φορολογίας εισοδήματος και όχι με τις ειδικές διατάξεις του ν. 27/1975 περί φορολογίας πλοίων με ελληνική σημαία.

Για το λόγο αυτό, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εγκαλεί τη χώρα μας για παραβίαση των διατάξεων των άρθρων 49, 56 και 63 της Σ.Λ.Ε.Ε. και με τα άρθρα 31, 36 και 40 της Συμφωνίας Ε.Ο.Χ., τα οποία αναφέρονται στην ελευθερία εγκατάστασης, στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών και στην ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων με φυσικό αποτέλεσμα οι ημεδαποί φορολογούμενοι (ιδιώτες και οντότητες), οι οποίοι εκμεταλλεύονται πλοία με ελληνική σημαία να απολαμβάνουν συγκεκριμένες φοροαπαλλαγές, ενώ αντιθέτως οι φορολογούμενοι που επιλέγουν να εκμεταλλεύονται πλοία στην Ελλάδα με σημαία των υπολοίπων κρατών-μελών της Ε.Ε. και Ε.Ο.Χ. να μην απολαμβάνουν τις φοροαπαλλαγές αυτών.

Με την προτεινόμενη διάταξη, κρίνεται απαραίτητο τα παραπάνω πλοία με σημαία κράτους-μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ε.Ε.) και του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (Ε.Ο.Χ.) πλην της ελληνικής, να φορολογούνται με τον ίδιο τρόπο με τα αντίστοιχα πλοία με ελληνική σημαία, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία (ν.27/1975 και συναφείς με αυτόν διατάξεις), αφενός για λόγους ίσης φορολογικής μεταχείρισης που θα αποτρέψει μια πιθανή καταδίκη μας για παραβάσεις των συμβάσεων Ε.Ε. και Ε.Ο.Χ. και αφετέρου για λόγους αναπτυξιακούς αφού με τη διάταξη αυτή αναμένεται να δοθεί η δυνατότητα προσέλκυσης στη χώρα μας πλοίων με τις εν λόγω σημαίες και ότι αυτό συνεπάγεται για την ανάπτυξη της οικονομίας μας.

Μέχρι σήμερα δεν υφίσταται καμία σημαντική προσέλευση πλοίων με σημαία Ε.Ε. και Ε.Ο.Χ., πλην της ελληνικής, λόγω της διαφορετικής φορολόγησης των πλοίων αυτών σε σχέση με τα πλοία με ελληνική σημαία, καθώς και της διαφορετικής αντιμετώπισης των φοροαπαλλαγών των πλοιοκτητών ή πλοιοκτητριών εταιρειών και των μετόχων ή εταίρων των πλοιοκτητριών εταιρειών στις οποίες ανήκουν τα εν λόγω πλοία, σε σχέση με εκείνες που εκμεταλλεύονται πλοία με ελληνική σημαία.

2. Με τις διατάξεις αυτές για την πενταετία 2016-2020, σκοπείται η αναπροσαρμογή των συντελεστών φόρου της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 27/1975 και εισφοράς της παραγράφου 2 του άρθρου 10 του ν. 27/1975 των πλοίων Α' κατηγορίας που είναι

νηολογημένα με ελληνική σημαία, η οποία προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 6 και της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ν. 27/1975 αντίστοιχα.

Επίσης, προβλέπεται για την πενταετία 2016-2020 η αναπροσαρμογή των συντελεστών εισφοράς της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 29/1975 των πλοίων ελληνικών συμφερόντων με ξένη σημαία, τα οποία είναι συμβεβλημένα ασφαλιστικώς με το NAT, η οποία και προβλέπεται από τις διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου 4 του ν. 29/1975.

Η αναπροσαρμογή των συντελεστών φόρου και εισφοράς κατά ποσοστό 4 % ετησίως, με την παρούσα διάταξη νόμου, για την πενταετία 2016-2020, καίτοι η αύξηση αυτή προβλέπεται ρητά από τις ανωτέρω διατάξεις, κρίθηκε επιβεβλημένη προς άρση κάθε αμφισβήτησης που τυχόν ήθελε προκύψει δεδομένου ότι οι διατάξεις αυτές (που το προβλέπουν) έχουν δυνητικό χαρακτήρα. Επιπλέον, η αναπροσαρμογή των συντελεστών φόρου και εισφοράς κατά ποσοστό 4% ετησίως, καθιερώθηκε με διάταξη νόμου από την πενταετία 1996-2000, επειδή οι προηγούμενες αναπροσαρμογές έγιναν με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών οι οποίες κυρώνονταν με νόμο.

Επομένως, η ανωτέρω ρύθμιση δεν γίνεται για πρώτη φορά, αλλά αποτελεί μία επαναλαμβανόμενη διάταξη που γίνεται με τον ίδιο τρόπο κάθε πενταετία από το έτος 1975 και μετά, αρχικά με αποφάσεις Υπουργού που κυρώνονταν με νόμο και από την πενταετία 1996-2000 με διατάξεις νόμου.

3. Με την προτεινόμενη ρύθμιση παρατείνεται για τέσσερα ακόμη χρόνια (2016-2019), η επιβολή της εισφοράς του άρθρου 43 του ν. 4111/13 σε εταιρείες του άρθρου 25 του ν. 27/75 επί του συνολικά εισαγόμενου και μετατρεπόμενου σε ευρώ συναλλάγματος και αναπροσαρμόζονται οι σχετικοί συντελεστές, για την τετραετία 2016-2019, λόγω της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας και των δημοσιονομικών αναγκών της χώρας.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.5: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν.2960/2001 (Α'265)

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 αναπροσαρμόζεται από 1/10/2015 ο συντελεστής ΕΦΚ του πετρελαίου εσωτερικής καύσης (DIESEL) κινητήρων που χρησιμοποιείται αποκλειστικά στη γεωργία από εξήντα έξι (66) ευρώ ανά χιλιόλιτρο σε διακόσια (200) ευρώ ανά χιλιόλιτρο, ενώ με τις διατάξεις της παραγράφου 2, καταργείται από 1/10/2016 ο ως άνω οριζόμενος συντελεστής ΕΦΚ και η διαδικασία επιστροφής φόρου για το πετρέλαιο εσωτερικής καύσης (DIESEL) κινητήρων που χρησιμοποιείται αποκλειστικά στη γεωργία. Οι ως άνω ρυθμίσεις εντάσσονται στο πλαίσιο θέσπισης μέτρων τα οποία λαμβάνουν οι ελληνικές αρχές προκειμένου για την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.6: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν.2969/2001 (Α'281)

Γενικά: Με την προτεινόμενη ρύθμιση επέρχονται τροποποιήσεις και συμπληρώσεις σε ορισμένες διατάξεις του ν.2969/01 «Αιθυλική αλκοόλη και αλκοολούχα προϊόντα».

Οι προτεινόμενες αλλαγές αποσκοπούν στην απλοποίηση και βελτίωση της νομοθεσίας με στόχο την αύξηση της επιχειρηματικότητας και ανταγωνιστικότητας καθώς και τη διασφάλιση της ευελιξίας και της υψηλής αποτελεσματικότητας στον έλεγχο.

Ειδικότερα:

1. Με τις διατάξεις της παρ. Δ6 του άρθρου 7 ν. 2969/01 σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. Γ3 του ίδιου άρθρου υφίσταται απαγόρευση της συστέγασης και συλλειτουργίας ποτοποιείων - αποσταγματοποιείων- οινοποιείων. Για λόγους ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας και ανταγωνιστικότητας, δεδομένης μάλιστα και της εν τω μεταξύ βελτίωσης των αναλυτικών μεθόδων ελέγχου προτείνεται η άρση της εν λόγω απαγόρευσης και η παροχή κατά αυτόν τον τρόπο της δυνατότητας της συστέγασης και συλλειτουργίας ποτοποιείου - αποσταγματοποιείου - οινοποιείου καθώς τα παραγόμενα από τα αποσταγματοποιεία προϊόντα γενικά αποτελούν πρώτες ύλες για τα ποτοποιεία.
2. Με την παράγραφο 2, προτείνεται η αντικατάσταση της παραγράφου Δ6 του άρθρου 7 λόγω της τροποποίησης της παραγράφου Γ3 του ίδιου άρθρου με την οποία, όπως προαναφέρθηκε παρασχέθηκε η δυνατότητα συστέγασης και συλλειτουργίας ποτοποιείου- αποσταγματοποιείου- οινοποιείου έτσι ώστε να είναι συμβατή με αυτή.
3. Με την παράγραφο 3, ορίζεται ο χρόνος έναρξης ισχύος των διατάξεων του άρθρου αυτού.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.7: ΡΥΘΜΙΣΗ ΘΕΜΑΤΩΝ ΓΕΝΙΚΗΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

1. Η παρούσα διάταξη προτείνεται ώστε να εξαιρεθούν οι επικαλύψεις αρμοδιοτήτων για φορολογικές και τελωνειακές υποθέσεις που παρουσιάστηκαν μεταξύ υπηρεσιών που υπάγονται στον Αν. Υπουργό Οικονομικών, την Γ.Γ.Δ.Ε.. Για τον σκοπό αυτό προτείνεται η αποκλειστική ανάθεση όλων των αρμοδιοτήτων που άπτονται φορολογικών και τελωνειακών υποθέσεων σε έναν φορέα και συγκεκριμένα στην Γ.Γ.Δ.Ε.. Με την έναρξη εφαρμογής της προτεινόμενης διάταξης θα επιτευχθεί η ορθότερη και αποτελεσματικότερη κατανομή -

εκμετάλλευση πόρων (ανθρωπίνων & υλικοτεχνικών) στον τομέα της καταπολέμησης της δασμό-φοροδιαφυγής και θα αντιμετωπιστούν τα ελεγκτικά προβλήματα που παρουσιάστηκαν με τον διαχωρισμό Ε.Γ. Σ.Δ.Ο.Ε. -Υ.Ε.Ε.Δ.Ε. τα προηγούμενα χρόνια.

2. Στο πλαίσιο διατήρησης και ενίσχυσης της αυτονομίας της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (Γ.Γ.Δ.Ε.) και εξασφάλισης της αποτελεσματικότητας της φορολογικής διοίκησης, με την προτεινόμενη ρύθμιση τροποποιούνται διατάξεις του ν. 4321/2015 (Α' 32) και παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση των προβλεπόμενων στα άρθρα 6, 15, 16, 17 και 21 του ν. 4321/2015 (Α' 32) υπουργικών αποφάσεων στο Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων. Επίσης, με την προτεινόμενη ρύθμιση ορίζεται ότι οι υπουργικές αποφάσεις που έχουν ήδη εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση των τροποποιούμενων διατάξεων, τροποποιούνται με αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων. Επίσης, με τις προτεινόμενες διατάξεις της περίπτωσης γ. Ορίζεται η άσκηση της αρμοδιότητας των άρθρων 20 και 22 του ν. 4321/2015, από το Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών, ο οποίος δύναται με απόφασή του να τη μεταβιβάζει σε Προϊσταμένους Υπηρεσιών αυτής ή να εξουσιοδοτεί αυτούς να υπογράψουν με εντολή του.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.8: ΡΥΘΜΙΣΗ Ν.3446/2006 (Α' 49)

Η προτεινόμενη διάταξη περιλαμβάνει μέτρα για την αντιμετώπιση του προβλήματος της ευρείας αποχής από τον περιοδικό τεχνικό έλεγχο οχημάτων με στόχο την προαγωγή της οδικής ασφάλειας στη χώρα.

Είναι δεδομένο ότι όσο μεγαλύτερος χρόνος παρέλθει από την καταληκτική προθεσμία διενέργειας εμπρόθεσμου περιοδικού τεχνικού ελέγχου, τόσο μεγαλύτερος είναι ο κίνδυνος εμφάνισης τεχνικών ελλείψεων στο όχημα και ως τέτοιος χρόνος εκτιμάται η παρέλευση τουλάχιστον 6 μηνών.

Στην κατεύθυνση αυτή και για τη συμμόρφωση των ιδιοκτητών οχημάτων για τα οποία συμπληρώνεται χρονικό διάστημα (6) μηνών από την καταληκτική προθεσμία εμπρόθεσμης διενέργειας περιοδικού τεχνικού ελέγχου, επιβάλλεται από το Υπουργείο Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού πρόστιμο ύψους εκατόν πενήντα (150) ευρώ, το οποίο βεβαιώνεται στη Φορολογική Διοίκηση και εισπράττεται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν.δ. 356/1974, ΦΕΚ 90/Α'). Στους ιδιοκτήτες οχημάτων στους οποίους επιβάλλεται το ως άνω πρόστιμο, δεν επιβάλλεται το πρόστιμο του άρθρου του άρθρου 86 του Κ.Ο.Κ. που αφορά τον μη εμπρόθεσμο περιοδικό τεχνικό έλεγχο.

Με σκοπό την έγκαιρη ενημέρωση των πολιτών για τα οχήματα για των οποίων έως ένα

(1) μήνα μετά τη δημοσίευση της παρούσας διάταξης θα έχει παρέλθει χρονικό διάστημα κατ' ελάχιστο έξι (6) μηνών από την καταληκτική ημερομηνία εμπρόθεσμης διενέργειας περιοδικού τεχνικού ελέγχου, προβλέπεται ότι εφόσον προσκομίσουν αυτά, εντός των προθεσμιών της παρ. 2 του παρόντος άρθρου, σε ΚΤΕΟ για τη διενέργεια του περιοδικού τεχνικού ελέγχου, θα υποχρεούνται να καταβάλλουν, πέραν του προβλεπόμενου τέλους διενέργειας του ελέγχου, μειωμένο το προβλεπόμενο από την κείμενη νομοθεσία πρόσθετο ειδικό τέλος και δη ίσο με το καταβαλλόμενο στις περιπτώσεις εκπρόθεσμης προσκόμισης πέραν των τριάντα (30) ημερών και μέχρι των έξι (6) μηνών. Σε όσους ιδιοκτήτες ανταποκριθούν στις παραπάνω αναφερόμενες προθεσμίες δεν επιβάλλεται σε αυτούς το πρόστιμο των 150 ευρώ.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.9: ΕΥΘΥΝΗ ΟΡΓΑΝΩΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1 επιδιώκεται η ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του εισπρακτικού μηχανισμού του Δημοσίου με τη μετατόπιση του κύριου βάρους της εισπρακτικής δράσης στα νέα και εισπράξιμα ληξιπρόθεσμα χρέη. Η κατά προτεραιότητα προσπάθεια εντοπισμού μέσων για τη διακοπή της παραγραφής παλαιών οφειλών χωρίς εισπρακτικό αντίκρισμα υπαγορεύεται από τον κίνδυνο καταλογισμού και απόδοσης ευθύνης στα επιφορτισμένα με το έργο της είσπραξης όργανα σε κάθε περίπτωση παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου, όπως προβλέπεται σήμερα στο άρθρο 163 του π.δ. 16/1989 και σε άλλες διατάξεις.

Η ανάγκη εκ νέου ρύθμισης της εν λόγω ευθύνης έχει ήδη αποτυπωθεί στις διατάξεις του άρθρου 51 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει.

Ήδη με τις προτεινόμενες διατάξεις το θέμα της ευθύνης λόγω παραγραφής ρυθμίζεται πλέον με ενιαίο και αυτοτελή τρόπο. Με το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 προβλέπεται ότι τα όργανα της Φορολογικής Διοίκησης δεν ευθύνονται για τη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής μιας οφειλής, αν έχει εκκινήσει η διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης με οποιονδήποτε τρόπο π.χ. με αποστολή ειδοποίησης προ λήψης μέτρων, παραγγελία κατάσχεσης κ.λπ., ανεξάρτητα από τη δυνατότητα των μέτρων αυτών να οδηγήσουν, εν όψει των συνθηκών της συγκεκριμένης περίπτωσης, στην είσπραξη της οφειλής ή τη διακοπή της παραγραφής. Ωστόσο, προκειμένου να αποτραπούν περιπτώσεις παραγραφής δημοσίων εσόδων που οφείλονται σε δόλιες πράξεις των οργάνων είσπραξης, με σκοπό ίδιον όφελος ή όφελος τρίτου, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1, τα όργανα είσπραξης ευθύνονται σε κάθε περίπτωση παραγραφής δημοσίων εσόδων, ακόμα κι αν έχει εκκινήσει η διαδικασία αναγκαστικής είσπραξης, κατά

τα ανωτέρω, αν διαπιστωθεί με βάση πόρισμα ειδικού ελέγχου που διατάσσεται από το Γενικό Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων, ότι οι ενέργειες ή παραλείψεις τους που οδήγησαν στη συμπλήρωση του χρόνου παραγραφής ανάγονται σε δόλο, με σκοπό ίδιον όφελος ή όφελος τρίτου.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 3 διασφαλίζεται η ρύθμιση των περιπτώσεων ευθύνης της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου από τις ειδικές διατάξεις αυτής κατά παρέκκλιση κάθε άλλης γενικής ή ειδικής διάταξης περί ευθύνης υπαλλήλων, προκειμένου να επιτευχθεί ο νομοθετικός σκοπός τους και να υπάρχει σχετική ασφάλεια δικαίου.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 4 καταργείται ρητά το άρθρο 163 του π.δ. 16/1989 (Α' 6), ως διάταξη αντίθετη προς τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 1.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.10: ΔΑΠΑΝΕΣ ΜΕΤΑΚΙΝΟΥΜΕΝΩΝ ΕΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΟΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Με τις διατάξεις τροποποιούνται οι όμοιες του υφιστάμενου νομικού πλαισίου (ν. 2685/1999), σχετικά με την καταβολή δαπανών μετακίνησης του προσωπικού των φορέων του Δημοσίου, των ΟΤΑ, των ΝΠΔΔ, καθώς και των ΝΠΙΔ και των ΔΕΚΟ, καθώς και τα έξοδα αποσπάσεων, μεταθέσεων, τοποθετήσεων κ.λ.π. Στόχος του παρόντος εγχειρήματος παραμένει αφενός ο εξορθολογισμός, η απλούστευση των προβλέψεων με στόχο την ομαλότερη λειτουργία των μετακινήσεων αλλά και ο εκσυγχρονισμός του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου, προκειμένου αυτό να ανταπεξέλθει στις σύγχρονες ανάγκες λειτουργίας της δημόσιας διοίκησης και αφετέρου, ο περιορισμός των ευκαιριών για σπατάλη του δημοσίου χρήματος.

Ειδικότερα, στο νέο θεσμικό πλαίσιο λαμβάνονται υπόψη οι διατάξεις του υφιστάμενου νόμου, αλλά και όσων θεσπίστηκαν στη συνέχεια και προέβλεπαν εξαιρέσεις από αυτόν, δημιουργώντας μια σειρά στρεβλώσεων, οι οποίες σε κάθε περίπτωση πρέπει να αντιμετωπιστούν εξ αρχής. Το νέο πλαίσιο θεσμοθετεί σε ενιαία βάση τις προϋποθέσεις μετακίνησης των λειτουργών και υπαλλήλων του δημοσίου τομέα, περιγράφοντας αναλυτικά και με αντικειμενικό για όλους τρόπο τις αποζημιώσεις για τις δαπάνες μετακίνησης. Κατ' αυτόν τον τρόπο εξαλείφονται ανισότητες και στρεβλώσεις, γεγονός που θα πρέπει να διατηρηθεί και στο μέλλον, αποτρέποντας την καταστρατήγηση της ενιαίας και ισότιμης αντιμετώπισης όλων των λειτουργών και υπαλλήλων, μέσω της θέσπισης μεταγενέστερων νομοθετικών αποκλίσεων:-

Ειδικότερα :

1. Στο άρθρο 1 του παρόντος, παρουσιάζονται οι ορισμοί των βασικών εννοιών του νέου νομοθετικού πλαισίου. Κατά αυτό τον τρόπο ορίζονται με σαφή και μόνιμο τρόπο βασικές έννοιες, όπως δαπάνες μετακίνησης, έξοδα κίνησης, διανυκτέρευσης κ.λ.π. και αποφεύγονται τυχόν ερμηνευτικές διαφωνίες μεταξύ υπηρεσιών που σήμερα αποτελούν αντικείμενο μακράς και ατελέσφορης αλληλογραφίας.
2. Στο άρθρο 2, ορίζεται το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος, καθώς και το είδος των μετακινήσεων που αυτός καταλαμβάνει. Οι φορείς στους οποίους έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του νέου πλαισίου είναι το Δημόσιο, οι Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές, οι ΟΤΑ, τα ΝΠΔΔ, καθώς και τα ΝΠΙΔ και οι ΔΕΚΟ, που εφαρμόζουν τις διατάξεις περί ενιαίου μισθολογίου. Οι δαπάνες που αναγνωρίζονται έχουν σκοπό την εκτέλεση ή παροχή υπηρεσίας, την εκτέλεση ειδικής αποστολής, τη συμμετοχή σε ημερίδες, διημερίδες, συνέδρια, σεμινάρια, εκπαίδευση και μετεκπαίδευση, καθώς και τη μετάθεση ή την απόσπαση υπαλλήλων ή λειτουργών στο εσωτερικό ή το εξωτερικό. Τονίζεται ότι σε κάθε περίπτωση, η υπηρεσία που εντέλλεται τη μετακίνηση φέρει την ευθύνη της επιλογής του προσφορότερου και οικονομικότερου τρόπου πραγματοποίησης της μετακίνησης.
3. Με τα οριζόμενα στα άρθρα 3, 4 και 5, προβλέπεται το ανώτατο όριο των επιτρεπόμενων κατ' έτος ημερών εκτός έδρας, ορίζονται τα όργανα που είναι αρμόδια για την έκδοση των αποφάσεων, το περιεχόμενο αυτών και καθορίζονται οι θέσεις στα μέσα μαζικής μεταφοράς, που δικαιούνται οι μετακινούμενοι στο εσωτερικό ή εξωτερικό. Σημειώνεται ότι με τις νέες ρυθμίσεις επιχειρείται τόσο η απλούστευση των προβλέψεων (συγχώνευση των πρώην 4 κατηγοριών λειτουργών και υπαλλήλων σε δύο κατηγορίες) όσο και περιορισμός του δημοσιονομικού κόστους των μετακινήσεων.
4. Με τα άρθρα 6 και 7, για τις μετακινήσεις στο εσωτερικό, προσδιορίζεται με σαφήνεια ποιοι δικαιούνται έξοδα κίνησης εντός και εκτός έδρας, πότε δικαιολογείται η χρήση ιδιωτικής χρήσης αυτοκινήτου και πότε επιτρέπεται η μίσθωση μεταφορικού μέσου.
5. Με τις διατάξεις του άρθρου 8, παρέχεται η εξουσιοδότηση καθορισμού του ύψους της χιλιομετρικής αποζημίωσης με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.
6. Με τις διατάξεις του άρθρου 9, προβλέπεται η αποζημίωση για τις μετακινήσεις του εκπαιδευτικού και λοιπού προσωπικού του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, για τη συμμετοχή του στη διεξαγωγή των πανελληνίων εξετάσεων, καθώς και για το εκπαιδευτικό προσωπικό που συμπληρώνει το εβδομαδιαίο ωράριό του σε περισσότερα του ενός σχολεία.

7. Με τα άρθρα 10 και 11 προβλέπονται οι προϋποθέσεις διανυκτέρευσης του μετακινούμενου και καταβολής ημερήσιας αποζημίωσης και αυξάνονται τόσο τα ποσά των αποζημιώσεων διανυκτέρευσης όσο και της ημερήσιας αποζημίωσης, το ύψος των οποίων ήταν καθλωμένο από το 1999, ημερομηνία πρώτης εφαρμογής του υφιστάμενου νομοθετικού πλαισίου, προκειμένου να υπάρξει εναρμόνιση με τη σύγχρονη πραγματικότητα.
8. Με το άρθρο 12, προβλέπεται η χορήγηση δαπανών μετακίνησης και σε υπαλλήλους, οι οποίοι μετακινούνται ως μάρτυρες ή τεχνικοί σύμβουλοι, σε ανακριτικές ή δικαστικές Αρχές.
9. Με τα άρθρα 13, 14 και 15 γίνεται προσπάθεια εξορθολογισμού των διατάξεων για τις δαπάνες που καταβάλλονται στις περιπτώσεις αποσπάσεων ή μεταθέσεων σε υπαλλήλους και λειτουργούς, καθώς και στα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και Σωμάτων Ασφαλείας.
10. Με τις διατάξεις του άρθρου 16, ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τα έξοδα μετακίνησης στο εξωτερικό, καθώς και το επίδομα υπηρεσίας στην αλλοδαπή.
11. Με τα άρθρα 17 και 18, καθορίζεται η ημερήσια αποζημίωση εξωτερικού τόσο των υπαλλήλων όσο και των στρατιωτικών σε μετακινήσεις ειδικών περιπτώσεων.
12. Με το άρθρο 19, καθορίζονται τα έξοδα διανυκτέρευσης στο εξωτερικό.
13. Με το άρθρο 20, προβλέπονται τα έξοδα μετάθεσης, τοποθέτησης και απόσπασης στο εξωτερικό.
14. Με το άρθρο 21, καθορίζεται η αποζημίωση για τη μεταφορά οικοσκευής του υπαλλήλου στο εξωτερικό, όπου αυτό επιτρέπεται. Σημαντικό ενδιαφέρον παρουσιάζει η από μηδενική βάση αντιμετώπιση του θέματος των εξόδων μεταφοράς οικοσκευής για μετακίνηση από το εσωτερικό στο εξωτερικό, με κατάργηση αναποτελεσματικών, γραφειοκρατικών διαδικασιών και με περιορισμό των ευκαιριών καταχρηστικής εφαρμογής.
15. Με τις διατάξεις του άρθρου 22, καθορίζεται το καθεστώς αποζημίωσης των δαπανών μετακίνησης των μελών της Κυβέρνησης και των υφυπουργών, ενώ τα θέματα των μετακινήσεων του προέδρου, αντιπροέδρων της Βουλής και των βουλευτών προβλέπεται να αντιμετωπίζονται από τον Κανονισμό της Βουλής.

16. Με τις διατάξεις του άρθρου 23, προβλέπεται ο τρόπος κάλυψης των δαπανών μετακίνησης, ο καθορισμός των απαραίτητων δικαιολογητικών και θέματα της μεταβατικής περιόδου.
17. Με τις διατάξεις του άρθρου 24 καθορίζονται θέματα μη μισθολογικών παροχών των υπαλλήλων των φορέων που εντάσσονται στις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου.
18. Με τη διάταξη του άρθρου 25 εξομοιώνονται ως προς τις δαπάνες διαμονής τα μη κοινοβουλευτικά μέλη της κυβέρνησης με τα μέλη της κυβέρνησης που έχουν βουλευτική ιδιότητα.
19. Με τα άρθρα 26 και 27, ορίζονται οι διατηρούμενες διατάξεις, αλλά ταυτόχρονα ορίζεται ότι, από τη στιγμή που θα τεθεί σε ισχύ ο νέος νόμος, καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη που είναι αντίθετη σε αυτόν, καθώς και κάθε διάταξη που ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που διέπονται από αυτόν.
20. Τέλος, με το άρθρο 28 ορίζεται ως χρόνος έναρξης ισχύος του νόμου η 1-1-2016.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.11: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ Ν.4270/2014 (Α'143)

Με την προτεινόμενη διάταξη και την κατάργηση της παρ. 25 του άρθρου 1 του ν. 4334/15, τα ημιαυτόματα μέτρα για την διόρθωση δημοσιονομικών αποκλίσεων εντάσσονται πλέον στις προϋπάρχουσες διαδικασίες του διορθωτικού μηχανισμού και του σχεδίου διορθωτικών ενεργειών σε περίπτωση σημαντικών αποκλίσεων από το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό στόχο ή από την πορεία προσαρμογής προς αυτόν, των άρθρων 38 έως 40 του ν.4270/2014. Έτσι ενισχύεται περαιτέρω η προσπάθεια τήρησης των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών στόχων της χώρας. Ειδικότερα:

- α) Με την τροποποίηση του άρθρου 38 του ν.4270/2014, γίνεται σαφές ότι η γνώμη του Δημοσιονομικού Συμβουλίου για την ενεργοποίηση του διορθωτικού μηχανισμού δεν είναι δεσμευτική για τον Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος ωστόσο σε περίπτωση μη ενεργοποίησης του μηχανισμού, παρά την αντίθετη γνώμη του Δημοσιονομικού Συμβουλίου, γνωστοποιεί το σκεπτικό του στο Κοινοβούλιο.
- β) Με την τροποποίηση του άρθρου 39 του ν.4270/2014, ρυθμίζεται αναλυτικότερα ο γνωμοδοτικός ρόλος του Δημοσιονομικού Συμβουλίου στη διαμόρφωση του σχεδίου διορθωτικών ενεργειών και ορίζεται ότι οι προτεινόμενες παρεμβάσεις πρέπει να είναι κοστολογημένες, με έμφαση στις περικοπές δαπανών.
- γ) Με την τροποποίηση του άρθρου 41 του ν.4270/2014, συμπληρώνεται ότι η εφαρμογή

των διατάξεων του σχετικού Κεφαλαίου, σε περίπτωση εκτέλεσης προγράμματος μακροοικονομικής προσαρμογής, γίνεται σε συμφωνία και με τους εμπλεκόμενους στην παρακολούθηση του προγράμματος θεσμούς.

δ) Η τροποποίηση του άρθρου 59 του ν.4270/2014, αφορά την προσθήκη της κατά προτεραιότητα χρήσης του αποθεματικού του κρατικού προϋπολογισμού στις παρεμβάσεις του άρθρου 39 του ίδιου νόμου.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.12: ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΙΝΟ

Με το άρθρο αυτό εισηγούμεστε την κατάργηση ορισμένων υπουργικών αποφάσεων, καθότι σύμφωνα με το άρθρο 64 του ν.4235/2014 (ΦΕΚ Α' 32) έχει καταργηθεί η νομική τους βάση και συγκεκριμένα:

- .1. ο άρθρο 3 του α.ν. 787/1948 (Α' 240) που αποτελεί νομική βάση της υπ. αριθ. 9872/1242/17.3.1966 (ΦΕΚ Β'219) Απόφασης.
- .2. Τα άρθρα 12 και 13 του Ν. 396/1976 (Α' 198) που αποτελεί νομική βάση της υπ. αριθ. 54/2012/20.4.2012 (ΦΕΚ Β' 1339) Απόφασης.
- .3. Ο ν. 3501/1928 «Περί κυρώσεως και τροποποιήσεως των από 13 Νοεμβρίου 1927 νομοθετικών διαταγμάτων «περί κυρώσεως και τροποποιήσεως των νομοθετικών διαταγμάτων: 1) από 12 Μαΐου 1926 «περί εμπορίου του οίνου κ.λπ.» και 2) από 10.9.1926 «περί αναστολής ισχύος των άρθρων 8 και 13 του νομοθετικού διατάγματος της 12.5.1926 κ.λπ.» και το ν.δ. 3419/1955 «Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ισχυουσών διατάξεων νόμων περί εμπορίας οίνων και προστασίας οινοπαραγωγής» (Α' 282), που αποτελούν νομική βάση της υπ. αριθ. 26650/13.3.1957 (ΦΕΚ Β'159) και των αποφάσεων που την τροποποιούν υπ. αριθ. 27030/4292/16.6. (ΦΕΚ Β'528) και υπ. αριθ. 16526/3951/23.8.1975 (ΦΕΚ Β'1074).

Λόγω της κατάργησης των ανωτέρω αποφάσεων, ευλόγως καταργούνται και όλες οι σχετικές, με την διεκπεραίωση μέσω των Ενιαίων Κέντρων Εξυπηρέτησης Πολιτών, αποφάσεις έκδοσης ειδικών αδειών λειτουργίας.

Όσον αφορά στην Κοινή Απόφαση των Υπουργών Βιομηχανίας, Εμπορίου, Οικονομικών, Κοινωνικής Πρόνοιας υπ. αριθ. 1849/31.1.1961 «Περί των όρων ούς δέον να πληρώσιν οι

εμφιαλωμένοι οίνοι και περί των όρων εμφιαλώσεως αυτών» (ΦΕΚ Β' 58) και στην Κοινή Απόφαση των Υπουργών Υγιεινής και Εμπορίου υπ. αριθ. 1554/18.9.1966 «Περί των όρων ούς δέον να πληρώσιν οι εμφιαλωμένοι οίνοι και περί των όρων εμφιαλώσεως αυτών» (ΦΕΚ Β' 645), αυτές έχουν καταργηθεί με την υπ. αριθ. 54/2012/20.4.2012 «Ειδικό όρο λειτουργίας εμφιαλωτηρίων οίνων και αρωματισμένων οίνων» (ΦΕΚ Β' 1339) Απόφαση του Αν. Υπουργού Οικονομικών.

Επιπρόσθετα, οι όποιες προδιαγραφές και έλεγχοι τίθενται για τις οινοποιητικές εγκαταστάσεις από τις καταργούμενες αποφάσεις σχετικά με την υγιεινή και ασφάλεια των τροφίμων είναι ήδη παρωχημένες, δημιουργούν εμπόδια χωρίς κάποιο όφελος στις οινοποιητικές επιχειρήσεις και βέβαια καλύπτονται από τους ακόλουθους Κανονισμούς:

- (ΕΚ) αριθ. 178/2002 του Ευρωπ. Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων»,
- (ΕΚ) 882/2004 του Ευρωπ. Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου που αφορά μεταξύ άλλων και στη διενέργεια επισήμων ελέγχων της συμμόρφωσης προς τη νομοθεσία τροφίμων» και
- (ΕΚ) αριθ. 852/2004 «Υγιεινή των τροφίμων» του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Σε εφαρμογή των ανωτέρω Κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 178/2002, (ΕΚ) αριθ. 852/2004 (ΕΚ) 882/2004 έχει εκδοθεί η Κοινή Υπουργική Απόφαση υπ. αριθ. 15523/ 30.8.2006 (ΦΕΚ Β' 1187)

Τέλος, όσον αφορά τις προϋποθέσεις για την παραγωγή, συσκευασία, την επισήμανση των αμπελοοινικών προϊόντων καθώς και τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα αυτές καλύπτονται από την πρόσφατη ενωσιακή νομοθεσία και συγκεκριμένα από τους Κανονισμούς:

- .Καν (ΕΕ) αριθ. 1308/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «για τη θέσπιση κοινής οργάνωσης των αγορών γεωργικών προϊόντων»,
- .Καν (ΕΚ) αριθ. 607/2009 της Επιτροπής «για τον καθορισμό ορισμένων λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008 του Συμβουλίου όσον αφορά τις προστατευόμενες ονομασίες προέλευσης και τις προστατευόμενες

γεωγραφικές ενδείξεις, τις παραδοσιακές ενδείξεις, την επισήμανση και την παρουσίαση ορισμένων προϊόντων του αμπελοοινικού τομέα»,

.Καν (ΕΚ) αριθ. 606/2009 της Επιτροπής «για καθορισμό ορισμένων λεπτομερειών εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008 όσον αφορά τις κατηγορίες αμπελοοινικών προϊόντων, τις οινολογικές πρακτικές και τους περιορισμούς στους οποίους υπόκεινται» και

.Καν (ΕΚ) αριθ. 555/2008 «για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 479/2008 του Συμβουλίου για την κοινή οργάνωση της αμπελοοινικής αγοράς όσον αφορά τα προγράμματα στήριξης, τις συναλλαγές με τρίτες χώρες, το δυναμικό παραγωγής και τους ελέγχους στον αμπελοοινικό τομέα».

Τέλος, όσον αφορά τα διοικητικά μέτρα, διαδικασίες και κυρώσεις στον αμπελοοινικό τομέα αυτές καλύπτονται από τις διατάξεις του ν.4235/2014 (ΦΕΚ Α'32).

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Δ.13: ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ-ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Καταργούνται η παράγραφος 8 του άρθρου 26, το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 6 του άρθρου 67 και το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 68 του Κ.Φ.Ε. (ν.4172/2013), όπως είχαν προστεθεί με τις παραγράφους 2, 4 και 5 του άρθρου 2 του ν.4328/2015, αντίστοιχα, για τα εισοδήματα που αποκτώνται στα φορολογικά έτη που αρχίζουν από την 1η Ιανουαρίου 2015 και μετά.
2. Καταργείται η παράγραφος 34 του άρθρου 72 του Κ.Φ.Ε. (ν.4172/2013), όπως αυτή είχε προστεθεί με την παράγραφο 8 του άρθρου 2 του ν.4328/2015, για τα εισοδήματα που αποκτώνται στο φορολογικό έτος 2014.
3. Με την προτεινόμενη ρύθμιση επανέρχονται σε ισχύ, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτής, οι διατάξεις των άρθρων 49 παρ. 4α και 50 παρ. 6 του Κώδικα ΦΠΑ που είχαν θεσπιστεί με τις περιπτώσεις 4 και 5 της υποπαραγράφου Α.6 της παραγράφου Α του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013, περί μη υπαγωγής σε ρυθμίσεις τμηματικής καταβολής των οφειλών που έχουν βεβαιωθεί με πράξεις προσδιορισμού ΦΠΑ των άρθρων 49 και 50 και αφορούσαν πράξεις που εκδόθηκαν από 1/7/13 έως και 31/12/13. Η προτεινόμενη ρύθμιση δεν θίγει οφειλές από ΦΠΑ που έχουν ήδη υπαχθεί σε πρόγραμμα ρύθμισης οφειλών έως την έναρξη ισχύος του παρόντος.
4. Πρόκειται περί μη ανταποδοτικής χρέωσης, η οποία αποτελεί επιβάρυνση κατά τη

σύνταξη κρατικών και λοιπών συμβολαίων και εισπράττεται υπέρ των σκοπών των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων. Η κατάργηση της εν λόγω χρέωσης θα επιφέρει μείωση του κόστους σύνταξης των κρατικών συμβολαίων με άμεσα ωφελούμενους τους συμβαλλόμενους.

5. Πρόκειται περί μη ανταποδοτικού τέλους, η κατάργηση του οποίου θα ωφελήσει άμεσα τους τελικούς καταναλωτές.

6. Πρόκειται περί μη ανταποδοτικού τέλους, το οποίο καταβάλλεται από τους μαθητές ιδιωτικών σχολείων, η κατάργηση του οποίου αποσκοπεί στη μείωση των διδάκτρων.

7. Πρόκειται περί μη ανταποδοτικού τέλους, το οποίο επιβαρύνει τις συντάξεις των πολιτικών συνταξιούχων.

8. Πρόκειται περί μη ανταποδοτικού τέλους, το οποίο επιβάλλεται επί της τιμής των εισιτηρίων, η κατάργηση του οποίου θα επιφέρει ισόποση μείωση της τελικής τιμής τους.

9. Πρόκειται περί φόρου, ο οποίος βαρύνει αποκλειστικά τους επιτηδευματίες των Δωδεκανήσων, ο οποίος καταργείται για λόγους ίσης μεταχείρισης φορολογουμένων..

10. Πρόκειται περί μη ανταποδοτικού τέλους, ο οποίος επιβάλλεται επί της τιμής των εισιτηρίων των δημοσίων θεαμάτων. Ο σκοπός για τον οποίο αρχικά θεσπίσθηκε συνίσταται στην ενίσχυση των Βορείων Επαρχιών της Χώρας και δεν υφίσταται πλέον. Η κατάργηση του άνω ειδικού φόρου θα επιφέρει ισόποση μείωση της τελικής τιμής των εισιτηρίων.

11. Πρόκειται περί μη ανταποδοτικού τέλους, το οποίο επιβάλλεται επί της τιμής των εισιτηρίων των δημοσίων θεαμάτων για την ενίσχυση του Ωδείου Αθηνών.

12. Πρόκειται περί μη ανταποδοτικού τέλους, το οποίο επιβάλλεται επί του καθαρού ναύλου μεταφοράς επιβατών και οχημάτων στις τακτικές θαλάσσιες μεταφορές. Η κατάργησή του θα οδηγήσει στην άμεση μείωση της τιμής των ναύλων.

13. Πρόκειται περί παρωχημένης διάταξης.

14. Πρόκειται περί φόρου, τα έσοδα εκ του οποίου εισπράττονται υπέρ των Δήμων. Με την προτεινόμενη τροποποίηση ο άνω φόρος θα καταβάλλεται εφεξής υπέρ του Δημοσίου.

15. Κρίνεται επιβεβλημένο οι πόροι της ειδικής εισφοράς (1,2%) επί της προ φόρων και εισφορών αξίας των πετρελαιοειδών (άρθρο 16 ν.1571/1985) να αποτελούν πλέον έσοδο για την κάλυψη δαπανών του Ελληνικού Δημοσίου και κατόπιν να διατίθενται σύμφωνα με την εκάστοτε κατανομή μέσω του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού.

**ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ**

**ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε.1: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν.4152/2013 (Α'107), Ν.4305/2014 (Α'237)
ΚΑΙ 4321/2015 (Α'32)**

1. Με την εν λόγω διάταξη:

α. Θεσπίζεται η διετής αναστολή για την παροχή εγγυήσεων, διασφαλίσεων ή εμπράγματων βαρών λαμβάνοντας υπόψη το εν γένει οικονομικό περιβάλλον ενώ παράλληλα η εν λόγω ρύθμιση καθίσταται ευνοϊκότερη για τους οφειλέτες που πρόκειται να ενταχθούν σε αυτήν καθώς αποτελεί και το μόνο σχήμα ρύθμισης ληξιπροθέσμων οφειλών που εξακολουθεί να υφίσταται.

β. Μειώνεται το ετήσιο επιτόκιο της ρύθμισης του Ν.4152/2013 (Α', 107), το οποίο πλέον θα ισούται με το ισχύον επιτόκιο αναφοράς για πράξεις αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, πλέον πέντε εκατοστιαίων μονάδων, προκειμένου αφενός να υπάρχει αναλογία με το αντίστοιχο επιτόκιο της ρύθμισης του Ν.4321/2015 και του Ν.4305/2014 αφετέρου για λόγους ίσης μεταχείρισης των οφειλετών που υπάγονται σε διαφορετικά σχήματα ρυθμίσεων.

2. Για την αναγκαστική είσπραξη των καθυστερούμενων ασφαλιστικών οφειλών, οι υπηρεσίες του ΚΕΑΟ, οι οποίες ανήκουν στην οργανωτική δομή του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, εφαρμόζουν τις διατάξεις του ΝΔ 356/1974-ΚΕΔΕ.

Για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ισχύει η διάταξη του άρθρου 18 περ. δ του Ν. 1469/1984 που προβλέπει ότι οι διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την είσπραξη των εσόδων του δημοσίου εφαρμόζονται ανάλογα και για την είσπραξη των εσόδων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και των εισπραττομένων από αυτό εσόδων τρίτων οργανισμών.

Με την παρ. Α του άρθρου τρίτου του Ν. 4254/2014 επήλθαν τροποποιήσεις σε συγκεκριμένες διατάξεις του ΚΕΔΕ, με τις οποίες, κατά την αναγκαστική είσπραξη των απαιτήσεων του Δημοσίου καθορίστηκαν χρηματικά όρια για τη λήψη μέτρων αναγκαστικής είσπραξης. Συγκεκριμένα καθορίστηκαν:

α) το συνολικό ποσό της οφειλής για το οποίο δεν λαμβάνεται το μέτρο της κατάσχεσης κινητών και ακινήτων στα χέρια του οφειλέτη.

β) το συνολικό ποσό της οφειλής για το οποίο δεν λαμβάνεται το μέτρο της κατάσχεσης στα χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων

γ) το όριο κάτω από το οποίο δεν επιβάλλεται κατάσχεση περιοδικά καταβαλλόμενων μισθών, συντάξεων και ασφαλιστικών βοηθημάτων,

δ) το όριο κάτω από το οποίο δεν επιβάλλεται κατάσχεση καταθέσεων σε πιστωτικά ιδρύματα σε ατομικό ή κοινό λογαριασμό για κάθε φυσικό πρόσωπο και σε ένα μόνο πιστωτικό ίδρυμα .

Οι διατάξεις αυτές έχουν ενσωματωθεί στον ΚΕΔΕ. Επομένως, παρόλο που αναφέρονται στις απαιτήσεις του Δημοσίου, έχουν εφαρμογή και για την είσπραξη των απαιτήσεων των ΦΚΑ, που εισπράττουν κατά τις διατάξεις του ΚΕΔΕ.

Με την προτεινόμενη διάταξη ρητά προβλέπεται η ισχύς και για τις απαιτήσεις των ΦΚΑ, των χρηματικών ορίων που ισχύουν κάθε φορά για την αναγκαστική είσπραξη των απαιτήσεων του Δημοσίου. Σκοπός είναι να αρθεί οποιαδήποτε αμφισβήτηση σχετικά με το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων που αναφέρονται στις απαιτήσεις του Δημοσίου, καθώς και να αποφευχθούν μελλοντικές αμφισβητήσεις σε περίπτωση μεταβολής των χρηματικών ορίων με νεότερες αυτοτελείς διατάξεις.

3. Με την εν λόγω διάταξη αλλάζει ο υπολογισμός του ετήσιου επιτοκίου της ρύθμισης του Ν.4321/2015 (Α', 32), το οποίο πλέον θα ισούται με το ισχύον επιτόκιο αναφοράς για πράξεις αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, πλέον πέντε εκατοστιαίων μονάδων, προκειμένου να υπάρχει αναλογία με το αντίστοιχο επιτόκιο της πάγιας ρύθμισης του Ν.4152/2013 (Α', 107) καθώς και για λόγους ίσης μεταχείρισης των οφειλετών που υπάγονται σε διαφορετικά σχήματα ρύθμισης οφειλών. Παράλληλα διατηρείται η απαλλαγή της οφειλής από την προσαύξηση του επιτοκίου για μικροοφειλέτες λαμβάνοντας υπόψη τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί στις κατηγορίες αυτές οφειλετών λόγω της οικονομικής κρίσης.

Τέλος, παρέχεται η δυνατότητα στα αρμόδια όργανα των φορέων κοινωνικής ασφάλισης να μειώνουν τις αρχικά χορηγηθείσες δόσεις της ρύθμισης, εφόσον διαπιστωθεί ότι ο οφειλέτης δύναται να αποπληρώσει νωρίτερα τις οφειλές του. Η δυνατότητα αυτή στοχεύει στη ενίσχυση των εσόδων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης με κοινωνικά δίκαιο τρόπο, αξιοποιώντας τα διαθέσιμα στοιχεία που έχει ο φορέας στη διάθεσή του, σε συνεργασία και με τη φορολογική διοίκηση.

4. Με την εν λόγω διάταξη αλλάζει ο υπολογισμός του ετήσιου επιτοκίου της ρύθμισης του Ν.4305/2014, το οποίο πλέον θα ισούται με το ισχύον επιτόκιο αναφοράς για πράξεις αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, πλέον πέντε εκατοστιαίων μονάδων, προκειμένου να υπάρχει αναλογία με το αντίστοιχο επιτόκιο της πάγιας ρύθμισης του Ν.4152/2013 καθώς και για λόγους ίσης μεταχείρισης των οφειλετών που υπάγονται σε διαφορετικά σχήματα ρύθμισης οφειλών.

Επίσης, παρέχεται η δυνατότητα στα αρμόδια όργανα των φορέων κοινωνικής ασφάλισης

να μειώνουν τις αρχικά χορηγηθείσες δόσεις της ρύθμισης, εφόσον διαπιστωθεί ότι ο οφειλέτης δύναται να αποπληρώσει νωρίτερα τις οφειλές του. Η δυνατότητα αυτή στοχεύει στη ενίσχυση των εσόδων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης με κοινωνικά δίκαιο τρόπο, αξιοποιώντας τα διαθέσιμα στοιχεία που έχει ο φορέας στη διάθεσή του, σε συνεργασία και με τη φορολογική διοίκηση.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε.2: ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν.4334/2015 (Α'80)

1. Κατώτατα όρια

Με τη διάταξη αντικαθίσταται, από τότε που ίσχυσε, το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 27 του άρθρου 1 του ν.4334/2015, προκειμένου να αναδιατυπωθεί σύμφωνα με την απόφαση της Συνόδου Κορυφής της 12/07/2015 για τη λήψη προαπαιτούμενων μέτρων, ώστε να αποσαφηνιστεί ότι οι συνταξιοδοτούμενοι λόγω γήρατος από 1.7.2015 και εφεξής λαμβάνουν το οργανικό ποσό της σύνταξης, δηλαδή το ποσό σύνταξης που προκύπτει βάσει των οικείων καταστατικών και γενικότερων διατάξεων. Σε περίπτωση που αυτό είναι μικρότερο από το εκάστοτε προβλεπόμενο κατώτατο όριο, λαμβάνουν το οργανικό ποσό σύνταξης μέχρι τη συμπλήρωση του 67ου έτους της ηλικίας και μετά τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας αυτού λαμβάνουν το ποσό κατωτάτου ορίου σύνταξης. Επίσης, με την παρούσα διάταξη κρίθηκε σκόπιμο αφενός να διευκρινιστεί ότι το προηγούμενο εδάφιο δεν καταλαμβάνει/αφορά τους συνταξιοδοτούμενους από 1.7.2015 και εφεξής, των οποίων το οργανικό ποσό σύνταξης είναι μεγαλύτερο από το εκάστοτε προβλεπόμενο κατώτατο όριο και αφετέρου να γίνει αναφορά στην παράγραφο 3 του άρθρου 11 του ν.3863/2010, η οποία αφορά στον ανακαθορισμό των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης όταν μεταβάλλεται και το προσδόκιμο ζωής του πληθυσμού της χώρας. Τα ποσά των κατωτάτων ορίων σύνταξης όλων των ασφαλιστικών ταμείων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης & Κοινωνικής Αλληλεγγύης ανά Ταμείο προβλέπονται από τις ακόλουθες γενικές ή καταστατικές διατάξεις:

1. ΙΚΑ-ΕΤΑΜ:

α. Παλαιοί Ασφαλισμένοι:

Παράγραφος 14 άρθρου 29 α.ν. 1846/1951 (179, Α'), η οποία προστέθηκε με το άρθρο 5 παρ. 6 του ν. 825/1978 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 29 παρ. 3 του ν.1902/1990 (ΦΕΚ 138, Α')

β. Νέοι Ασφαλισμένοι:

Άρθρο 29 παρ. 3 του ν.2084/1992 (165, Α'), άρθρο 64 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1, Α') και άρθρο 31 παρ. 2 του ν. 2084/1992.

2. τ. ΕΙΔΙΚΑ ΤΑΜΕΙΑ (ΤΣΠ-ΗΣΑΠ, ΤΣΠ-ΕΤΕ, ΤΑΠ-ΟΤΕ, ΤΣΠ-ΑΤΕ, ΤΑΠ-ΕΤΒΑ, ΟΑΠ-ΔΕΗ, ΤΣΕΑΠΓΣΟ, ΤΑΠ-ΙΛΤ, ΤΑΠΑΕ «Η ΕΘΝΙΚΗ») & ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΛΛΑΔΟΣ:

Με την παρ. 11 του άρθρου 5 του α.ν. 1846/1951 (179, Α'), όπως ισχύει, τα εις την παρ. 1 του ίδιου άρθρου αναφερόμενα Ταμεία Κύριας Ασφάλισης Μισθωτών που υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Κοινωνικών Υπηρεσιών και ασκούν ασφάλιση Κλάδου Συντάξεων, υποχρεούνται να παρέχουν στους μισθωτούς συνταξιούχους τους τα κατώτερα ποσά σύνταξης που παρέχονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

3. ΝΑΤ:

Εδάφιο πέμπτο, άρθρο 23 π.δ. 913/1978 (220, Α').

4. ΕΤΑΠ-ΜΜΕ:

Τα κατώτερα ποσά σύνταξης που παρέχονται στους μισθωτούς συνταξιούχους των ακόλουθων Τομέων του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Μισθωτών ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, δεν μπορεί να είναι κατώτερα από τα κατώτερα ποσά σύνταξης που παρέχονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

➤ Τομέας Σύνταξης Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης (Τ.Σ.Π.Ε.Α.Θ): Π.Δ 284/1974 (Α'101), άρθρο 44 παρ. 4 όπως

ισχύει.

➤ Τομέας Ασφάλισης Ιδιοκτητών, Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου (Τ.Α.Ι.Σ.Υ.Τ): Υ.Α Β2/54/3/236/76/οικ.695/1977 (Β'329), άρθρο 5 παρ. 4

όπως ισχύει.

➤ Τομέας Ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών και Θεσσαλονίκης (Τ.Α.Τ.Τ.Α.Θ): Β.Δ. 29/5/25.6.58 (Α'96), άρθρο 46 Παρ. 8 α, όπως ισχύει

➤ Τομέας Ασφάλισης Ανταποκριτών Ξένου Τύπου: π.δ 419/1983 (Α'154), άρθρο 17 παρ. 2 όπως ισχύει.

➤ Τομέας Ασφάλισης Φωτοειδησεογράφων και Εικονοληπτών Επικαίρων Τηλεόρασης: π.δ. 419/1980 (Α'11), άρθρο 17 όπως ισχύει.

Τα κατώτερα ποσά σύνταξης που παρέχονται στους συνταξιούχους των ακόλουθων Τομέων του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης Μισθωτών ΕΤΑΠ-ΜΜΕ, ορίζονται ως ακολούθως:

➤ Τομέας Σύνταξης Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων Αθηνών (Τ.Σ.Ε.Υ.Π.Α): Υ.Α. 17481/1933 Α.Υ.Ε.Ο. (ΦΕΚ 77/1933), άρθρο 20 όπως

ισχύει ποσό 732,01 €.

➤ Τομέας Σύνταξης Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης (Τ.Σ.Ε.Υ.Π.Θ): Υ.Α. 31720/Σ.503/10-12-62 (Β'503), άρθρο 18

παρ. 1 περ. ε' όπως ισχύει, ποσό 585,61 €.

5. ΕΤΑΑ

Ασφαλισμένοι μέχρι 31-12-1992:

α. Τομέας ΤΣΜΕΔΕ :

Υ.Α. Φ.43/οικ.1135/1988 (ΦΕΚ 404 Β')

β. Τομέας ΤΣΑΥ:

Άρθρο 1 του Π. δ/γματος 460/1989 (ΦΕΚ 201 Α') σε συνδυασμό με το άρθρο 7, παρ. 1 του ν. 982/1979 (ΦΕΚ 239 Α')
γ. Τομέας ΤΑΝ
Υ.Α. Φ. 41/241/1996 (ΦΕΚ 228 Β')
Ασφαλισμένοι όλων των τομέων του ΕΤΑΑ από 1-1-1993:
Άρθρο 16, παρ. 2 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α') σε συνδυασμό με την παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α')

6. **ΟΑΕΕ**

α. Ασφαλισμένοι μέχρι 31-12-1992:

- Άρθρο 24 παρ. 2 του Π. Δ/γματος 258/2005 (ΦΕΚ 316 Α')

β. Όσοι ασφαλισμένοι, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν3552/2007

(ΦΕΚ 77 Α'), επιλέξουν να υπολογισθεί το ποσό της σύνταξής τους με βάση τις οικείες καταστατικές διατάξεις των πρώην ΤΕΒΕ, ΤΑΕ, ΤΣΑ, ισχύουν τα αντίστοιχα

κατώτατα όρια που προβλέπονταν από τις διατάξεις αυτές, που είναι οι ακόλουθες:

ΤΕΒΕ

Άρθρο 9 του π.δ/γματος 116/1988 (ΦΕΚ 48 Α') και άρθρο 6 του β.δ/γματος 5/1955

Ταμείο Εμπόρων

Άρθρα 97 και 110 του π.δ/γματος 668/1981 (ΦΕΚ 167 Α')

ΤΣΑ

Άρθρο 1 του π.δ/γματος 418/1985 (ΦΕΚ 169 Α')

γ. ΟΑΕΕ – ΤΑΝΤΠ

Άρθρο 14 καταστατικού πρώην ΤΑΝΠΥ Υ.Α. Φ29/1455/1977 (ΦΕΚ 1028 Β')

δ. Ασφαλισμένοι του ΟΑΕΕ από 1-1-1993

Άρθρο 16, παρ. 2 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α') σε συνδυασμό με την παρ. 4 του

άρθρου 3 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α')

2. Ένταξη ΕΤΕΑ

Με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται, η υποχρεωτική ένταξη στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης (Ε.Τ.Ε.Α.), από 1.9.2015, όλων των Ταμείων, Τομέων και Κλάδων επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης καθώς και των Τομέων του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α. αρμοδιότητας του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής

Ανασυγκρότησης, που δεν έχουν ενταχθεί σε αυτό μέχρι την ανωτέρω ημερομηνία.

Στόχος της εν λόγω ρύθμισης είναι η ενοποίηση όλων των υφιστάμενων τομέων και κλάδων επικουρικής ασφάλισης – ν.π.δ.δ και η δημιουργία μιας στέρεης και ευρύτερης βάσης, προκειμένου αφενός να εξασφαλισθεί η μακροχρόνια βιωσιμότητα των

επικουρικών συνταξιοδοτικών ταμείων, μέσα από μία αυστηρή διασύνδεση εισφορών – παροχών και αφετέρου να διασφαλιστεί η μελλοντική συνέχιση της καταβολής της

επικουρικής σύνταξης στους δικαιούχους.

Η ένταξη των ανωτέρω τομέων και κλάδων επικουρικής ασφάλισης στο Ε.Τ.Ε.Α.

πραγματοποιείται με τους όρους και τις προϋποθέσεις των διατάξεων των άρθρων 35 έως και 48 του ν. 4052/2012 (Α'41), ως ισχύουν, εξαιρουμένων των διατάξεων του άρθρου 36 του νόμου αυτού. Το Ε.Τ.Ε.Α. εξακολουθεί να λειτουργεί με ενιαία διοικητική και οικονομική οργάνωση.

Παρέχεται επίσης εξουσιοδότηση, έτσι ώστε, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης να καθορίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια που προκύπτει από την ένταξη των εν λόγω τομέων και κλάδων επικουρικής ασφάλισης στο Ε.Τ.Ε.Α..

Τέλος, για το προσωπικό του Τομέα Προστασίας του Πολίτη, του Υπουργείου Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, που υπηρετεί σε υπηρεσίες του Τ.Ε.Α.Π.Α.Σ.Α. και εξυπηρετεί τον κλάδο επικουρικής Ασφάλισης, προβλέπεται η διάθεσή του στο Ε.Τ.Ε.Α. με κοινή απόφαση των αρμόδιων Υπουργών. Η ρύθμιση αυτή επιβάλλεται προκειμένου να εφαρμοσθούν οι διατάξεις του ν.4052/2012 αναλόγως μετά την ένταξη στο Ε.Τ.Ε.Α. των νέων Τομέων και Κλάδων Επικουρικής Ασφάλισης σ' ότι αφορά την διοικητική του οργάνωση, το προσωπικό και τη λειτουργία του. Κάθε αντίθετη με το περιεχόμενο της ρύθμισης αυτής διάταξη καταργείται.

3. Πάγωμα κατωτάτων ορίων

Με τη διάταξη αντικαθίσταται, αφ' ης ίσχυσε, η παράγραφος 30 του άρθρου 1 του ν.4334/2015, προκειμένου να αναδιατυπωθεί και να αποσαφηνιστεί αφενός ότι αφορά τα ποσά κατωτάτων ορίων σύνταξης που καταβάλλονται από όλους τους φορείς κύριας ή επικουρικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένης της Τραπέζης της Ελλάδος, και αφετέρου ότι αυτά διατηρούνται μέχρι την 31.12.2021 στα επίπεδα που ισχύουν την 31.7.2015. Οι σχετικές διατάξεις των κατωτάτων ορίων αναφέρονται αναλυτικά στην παρ. 1.

ΥΠΟΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ Ε.3: ΣΤΑΔΙΑΚΗ ΑΥΞΗΣΗ ΟΡΙΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ ΠΛΗΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΙΩΜΕΝΗΣ ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗΣ

Με την παρούσα ρύθμιση επέρχεται σταδιακή αύξηση ορίων ηλικίας για πλήρη και μειωμένη σύνταξη μετά την ανακοίνωση του Eurosummit (12.07.2015), η οποία έχει συμπεριληφθεί στο ν. 4334/2015 (ΦΕΚ Α' / 80/16.07.2015) «Επείγουσες ρυθμίσεις για τη διαπραγμάτευση και σύναψη συμφωνίας με τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Στήριξης (Ε.Μ.Σ.). Ειδικότερα, με την παρ. 1. ορίζεται από 01.01.2022 ως όριο ηλικίας συνταξιοδότησης για πλήρη σύνταξη λόγω γήρατος για τους ασφαλισμένους όλων των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης συμπεριλαμβανομένης της Τράπεζας της Ελλάδος, το 62^ο έτος της ηλικίας (με 12.000 ημέρες ασφάλισης ή 40 έτη) και το 67^ο έτος της ηλικίας (με 15 έτη ή 4.500 ημέρες

ασφάλισης), με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 3863/2010 (11,Α).

Επίσης, με την ίδια παράγραφο, από την ίδια ως άνω ημερομηνία προβλέπεται ως όριο ηλικίας συνταξιοδότησης για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος μειωμένης σύνταξης λόγω γήρατος, όπου αυτή προβλέπεται σύμφωνα με τις ισχύουσες γενικές, ειδικές ή καταστατικές διατάξεις, για όλους τους ασφαλισμένους των Οργανισμών Κοινωνικής Ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένης της Τράπεζας της Ελλάδος, το 62ο έτος της ηλικίας με 4.500 ημέρες ή 15 έτη ασφάλισης.

Με την παρ. 2. προβλέπεται ότι στις περιπτώσεις που δεν έχει θεμελιωθεί δικαίωμα πλήρους ή μειωμένης σύνταξης μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού, τα όρια ηλικίας αυξάνονται σταδιακά έως την 01.01.2022 στα προβλεπόμενα από τις ανωτέρω παραγράφους 1α και 1β, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του ν.3863/2010 (115, Α'), σύμφωνα με τους πίνακες του άρθρου αυτού.

Από τις ανωτέρω ρυθμίσεις εξαιρούνται οι υπαγόμενοι σε βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα καθώς και οι μητέρες και οι χήροι πατέρες ανίκανων για κάθε βιοποριστική εργασία τέκνων.

Θεμελιωμένα συνταξιοδοτικά δικαιώματα μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού στους Οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης, συμπεριλαμβανομένης της Τράπεζας της Ελλάδος, λόγω συμπλήρωσης των προϋποθέσεων του απαιτούμενου χρόνου ασφάλισης και ορίου ηλικίας, όπου αυτό προβλέπεται, δεν θίγονται και δύνανται να ασκηθούν οποτεδήποτε.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ρυθμίζεται κάθε ζήτημα για την εφαρμογή των πινάκων του άρθρου αυτού και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια .

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ ΣΤ.: ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΥΓΕΙΑΣ

1. Οι προτεινόμενες διατάξεις αποσκοπούν στην μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης και στον εξορθολογισμό των κανόνων τιμολόγησης φαρμάκων. Επίσης, αποκαθίσταται η ορθή ορολογία ως προς την 'περίοδο προστασίας' φαρμάκων για τις ανάγκες τιμολόγησής τους σε συνέπεια με τα προβλεπόμενα από τη φαρμακευτική νομοθεσία και προς άρση κάθε τυχόν αμφισβήτησης.

2. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 11 του Ν.4052/12 όπως αντικαταστάθηκε με το

άρθρο 1 του Ν.4093/12 και συμπληρώθηκε με το άρθρο 37 του Ν.4111/2013 και το άρθρο 54 παρ. 2 του Ν.4262/14, ορίζονται τα παρακάτω:

«α. Η μηνιαία φαρμακευτική δαπάνη των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης (Φ.Κ.Α.) δεν μπορεί να υπερβαίνει το 1/12 του κονδυλίου που είναι εγγεγραμμένο στον ετήσιο Κοινωνικό Προϋπολογισμό και αντιστοιχεί στη φαρμακευτική περίθαλψη. Το υπερβάλλον μηνιαίο ποσό αναζητείται εκ μέρους των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης από τους Κατόχους Αδείας Κυκλοφορίας (Κ.Α.Κ.) φαρμακευτικών προϊόντων. Το ανωτέρω ποσό υπολογίζεται σε εξαμηνιαία βάση και καταβάλλεται από τους υπόχρεους Κ.Α.Κ. εντός μηνός από την πιστοποίησή του σε λογαριασμό τραπέζης που θα υποδείξει ο κάθε φορέας. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας καθορίζεται κάθε λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού και ιδίως ο ακριβής τρόπος υπολογισμού των ποσών που υποχρεούται να καταβάλει κάθε Κ.Α.Κ. με βάση:

- i) την ποσοστιαία αναλογία συμμετοχής κάθε φαρμάκου στη δαπάνη (χωρίς ΦΠΑ), η οποία υπολογίζεται με βάση την ποσότητα που αποδεδειγμένα διατέθηκε σε ασφαλισμένους, όπως προκύπτει από το Σύστημα Ηλεκτρονικής Συνταγογράφησης ή μέσω άλλου ηλεκτρονικού συστήματος σάρωσης των συνταγών,
- ii) το μερίδιο αγοράς κάθε φαρμάκου στη θεραπευτική κατηγορία της θετικής λίστας,
- iii) τη δυνατότητα τελικού συμψηφισμού τυχόν υπολειπόμενων ποσών με βάση το συνολικό τζίρο κάθε εταιρείας,
- iv) τη συγκριτική κατανάλωση κάθε φαρμάκου με το μερίδιο αγοράς που κατείχε στο αντίστοιχο χρονικό διάστημα του προηγούμενου έτους,
- v) κάθε λεπτομέρεια που αφορά στον τρόπο και χρόνο καταβολής των οφειλόμενων ποσών, καθώς και στη διαδικασία τυχόν συμψηφισμών σε επόμενους λογαριασμούς. Σε περίπτωση μη έγκαιρης απόδοσης των ποσών επιστροφής της παραγράφου αυτής, αυτά εισπράττονται με τη διαδικασία του Κ.Ε.Δ.Ε..

Από 1.1.2013 εισάγεται έκτακτο τέλος για τα φαρμακευτικά προϊόντα που συμπεριλαμβάνονται στον θετικό κατάλογο συνταγογραφούμενων φαρμάκων που αποζημιώνονται από τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης (ΦΚΑ).

Το έκτακτο τέλος που οφείλει να καταβάλει ο κάθε κάτοχος αδείας κυκλοφορίας (ΚΑΚ) φαρμακευτικών προϊόντων, που συμπεριλαμβάνονται στον θετικό κατάλογο, ορίζεται σε 15% επί των λιανικών πωλήσεων κάθε φαρμακευτικού προϊόντος που πραγματοποιήθηκαν κατά το έτος 2011 και καταβάλλεται, σε λογαριασμό που θα υποδείξει ο ΕΟΠΥΥ έως τις 15 Δεκεμβρίου 2012.

Το έκτακτο τέλος που οφείλει να καταβάλει ο κάθε κάτοχος αδείας κυκλοφορίας (ΚΑΚ)

φαρμακευτικών προϊόντων που συμπεριλαμβάνονται στον θετικό κατάλογο, για το έτος 2013 δύναται να συμψηφίζεται με το καταβληθέν ή συμψηφισθέν ποσό που του αντιστοιχεί από το claw back του έτους 2012. Σε περίπτωση που το έκτακτο τέλος υπερβαίνει το claw back του 2012, δύναται μετά τον ανωτέρω συμψηφισμό το υπολειπόμενο ποσό να συμψηφιστεί με το claw back του 2013 ή το rebate του ν. 4052/2012 για τα φάρμακα που περιέχονται στον θετικό κατάλογο του 2013.

Φαρμακευτικά ιδιοσκευάσματα για τα οποία δεν έχει καταβληθεί το έκτακτο τέλος κατά τα ανωτέρω, μεταφέρονται αυτόματα από το κατάλογο συνταγογραφούμενων φαρμάκων και αποζημιούμενων από τους Φ.Κ.Α. (θετικός κατάλογος), στον κατάλογο φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων που χορηγούνται με ιατρική συνταγή και δεν αποζημιώνονται από τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης (αρνητικός κατάλογος).

Η παρούσα διάταξη δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις των ΚΑΚ που έχουν καταβάλει ή συμψηφίσει το claw back του 2012, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4052/2012 και του ν. 4093/2012 και τις κείμενες υπουργικές αποφάσεις, μέχρι 10.12.2012.

Η διάταξη αυτή δύναται να ενεργοποιείται αυτόματα σε κάθε περίπτωση όπου, μετά την πάροδο ενός μήνα, οι ΚΑΚ δεν συμμορφώνονται με τις κείμενες διατάξεις και δεν καταβάλουν κανονικά ή δεν συμψηφίζουν το claw back τους τους αναλογεί.

Με απόφαση του Υπουργού Υγείας δύναται να αναπροσαρμόζεται το ύψος του έκτακτου τέλους, ο τρόπος υπολογισμού του και να ρυθμίζονται τα ειδικότερα ζητήματα εφαρμογής της άνω διάταξης, για να επιτευχθούν οι στόχοι της φαρμακευτικής δαπάνης σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις του ν. 4052/2012, του ν. 4093/ 2012 και των κείμενων υπουργικών αποφάσεων και η ενεργοποίησή της σε περιπτώσεις που οι ΚΑΚ δεν συμμορφώνονται με τις κείμενες διατάξεις αναφορικά με το claw back.

Επιπροσθέτως με απόφαση του Υπουργού Υγείας εξειδικεύεται η μεθοδολογία υπολογισμού του ποσού της υπέρβασης, καθώς και η μεθοδολογία επιμερισμού του ποσού επιστροφής των φαρμακευτικών εταιρειών, σε περιπτώσεις υπέρβασης των φαρμακευτικών δαπανών του ΕΟΠΥΥ από τους προκαθορισμένους στον εκάστοτε ετήσιο προϋπολογισμό του στόχους. Για τον υπολογισμό της υπέρβασης ή τον επιμερισμό του ποσού επιστροφής δύναται να χρησιμοποιείται η καθαρή δαπάνη του ΕΟΠΥΥ, όπως αυτή προκύπτει αφότου αφαιρεθούν ο ΦΠΑ, οι συμμετοχές των ασθενών, οι εκπτώσεις των φαρμακευτικών επιχειρήσεων και φαρμακείων, το rebate εισαγωγής στο θετικό κατάλογο και το rebate όγκου των φαρμακευτικών εταιρειών, η δαπάνη για φάρμακα της λίστας 1Α του ν. 3816/2010, το ποσοστό χονδρεμπορικού κέρδους που επιστρέφουν οι φαρμακευτικές εταιρείες, όταν πωλούν απευθείας στα φαρμακεία, και άλλα ποσά τα οποία

προσδιορίζονται στη σχετική απόφαση. Με όμοια απόφαση δύναται να τίθενται στόχοι φαρμακευτικής δαπάνης ανά έτος σε επίπεδο φαρμάκου, δραστικής ουσίας (ΑΤC5) ή θεραπευτικής κατηγορίας (ΑΤC4). Επιπλέον, δύναται να προσδιορίζεται η διαδικασία συμψηφισμού του ποσού τυχόν υπέρβασης της φαρμακευτικής δαπάνης του ΕΟΠΥΥ, εν γένει με το ποσό τυχόν υστέρησης της φαρμακευτικής δαπάνης των δημόσιων νοσοκομείων, σε σχέση με τον προϋπολογισμό τους. Επίσης, δύναται να προσδιορίζονται μηνιαίοι στόχοι φαρμακευτικής δαπάνης ανάλογα με την εξέλιξη των μέτρων της φαρμακευτικής πολιτικής σε σχέση με τους ετήσιους στόχους και να προσδιορίζεται κάθε απαραίτητο μέτρο για την αποτελεσματική εφαρμογή τους.

β. Για τον υπολογισμό των ως άνω παραμέτρων αξιοποιούνται τα στοιχεία πωλήσεων φαρμάκων που τηρεί ο Ε.Ο.Φ. αλλά και ο οικείος Φ.Κ.Α. αφαιρουμένων των παράλληλων εξαγωγών και νοσοκομειακών πωλήσεων. Δύναται επίσης να συνεκτιμάται είτε διαζευκτικά είτε σωρευτικά και ο ρυθμός ανάπτυξης (προστιθέμενη αξία στο προϊόν) των επί μέρους Κ.Α.Κ.. Εγκρίνονται οι μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος διενεργηθέντες υπολογισμοί.

γ. Οι διατάξεις των παραγράφων α' και β' του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανεξάρτητα από την παρ. 1 του άρθρου 35 του ν. 3918/2011 (Α' 31), όπως ισχύει κάθε φορά.

δ. Ο Ε.Ο.Π.Υ.Υ. δύναται να συμψηφίζει τα παραπάνω ποσά με ισόποσες οφειλές του προς Κατόχους Αδείας Κυκλοφορίας (Κ.Α.Κ.) φαρμακευτικών προϊόντων από την προμήθεια φαρμακευτικών ιδιοσκευασμάτων για τις ανάγκες των φαρμακείων του. Ο συμψηφισμός γίνεται μόνο μεταξύ επιστρεφόμενων ποσών από τους Κατόχους Αδείας Κυκλοφορίας (Κ.Α.Κ.) φαρμακευτικών προϊόντων και εκκαθαρισμένων οφειλών του Ε.Ο.Π.Υ.Υ. προς τους Κ.Α.Κ., που δημιουργήθηκαν εντός του ίδιου έτους.

ε. Η ισχύς του παρόντος άρθρου έχει διάρκεια από 1.1.2012 έως 31.12.2015.»

Με την εφαρμογή έως σήμερα του μηχανισμού αυτόματων επιστροφών (claw back) έχουν εισπραχθεί από τον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. 78.980.697 εκ.€, 152.473.112 εκ.€, 201.833.401 εκ.€ για τα έτη 2012, 2013 και 2014, αντίστοιχα ως υπέρβαση από τον κλειστό ετήσιο προϋπολογισμό φαρμακευτικής δαπάνης του αντιστοίχου έτους.

Λαμβάνοντας υπόψη:

Α) ότι η οικονομική κατάσταση της χώρας επιβάλλει την υπογραφή νέας συμφωνίας με τους δανειστές στα προαπαιτούμενα της οποίας περιλαμβάνονται η εφαρμογή μηχανισμού αυτόματων επιστροφών (claw back) σε όλες τις δαπάνες του ΕΟΠΥΥ και συνεπώς και στο φάρμακο όταν οι δαπάνες υπερβαίνουν τους κλειστούς προϋπολογισμούς για κάθε κατηγορία, κάθε έτος έως και το 2018.

Β) ότι το παρόν μέτρο αφορά στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος, στην αντιμετώπιση της οξείας δημοσιονομικής κρίσεως, στον περιορισμό της δημόσιας δαπάνης που σχετίζεται άμεσα με τη βιωσιμότητα του ΕΟΠΥΥ, ο οποίος είναι ο βασικός αγοραστής υπηρεσιών υγείας και των προϊόντων της Φαρμακοβιομηχανίας και επιπλέον την προστασία της δημόσιας υγείας μέσω της δυνατότητας του ΕΟΠΥΥ να αποζημιώνει νέες/καινοτόμες θεραπείες με τη βέλτιστη αξιοποίηση του περιορισμένου προϋπολογισμού και

Γ) ότι η επιβολή του μηχανισμού αυτόματων επιστροφών (claw back) για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα έχει κριθεί από το ΣΤΕ (αποφάσεις 2439/2015, 2440/2015, 2442/2015 & 2443/2015),

κρίνεται απαραίτητη η τροποποίηση της παρ. ε του άρθρου 11 του ν. 4052/2012 ώστε να επεκταθεί η εφαρμογή του συγκεκριμένου μέτρου για τα επόμενα τρία έτη (2016-2018).

3. Η τροπολογία κρίνεται αναγκαία δεδομένου ότι η παρούσα οικονομική συγκυρία καθιστά αδήριτη αναγκαιότητα την συνέχιση της εφαρμογής των προβλεπόμενων της παρ.7 του άρθρου 100 του Ν. 4172/2013 και για τα έτη 2016-2018.

4. Αναλύοντας τις επιτυχημένες διεθνείς πρακτικές, κυρίως στα αντιπροσωπευτικά Δημόσια Συστήματα Υγείας της Ευρώπης και του Καναδά, καθίσταται πρόδηλο ότι πρέπει να ανασυγκροτηθεί η Διοίκηση των Δημοσίων Νοσοκομείων και ιδιαιτέρως να επαναπροσδιοριστεί η θέση του Διοικητή και των λοιπών αποφασιστικών οργάνων. Έως την θέσπιση του νέου συστήματος αξιολόγησης, ο Υπουργός Υγείας εξουσιοδοτείται να αναθέτει προσωρινά διοικητικά καθήκοντα σε Διοικητές και Αναπληρωτές Διοικητές, για χρονικό διάστημα τριών μηνών, δυναμένου να παραταθεί άπαξ, και όχι πάντως πέραν της 31.12.2015.

Άρθρο 2

Με την παράγραφο Α παρέχονται οι απαιτούμενες εξουσιοδοτήσεις προς τον Υπουργό Οικονομικών και προς τη Διοίκηση του Ταμείου του ΤΧΣ για την υπογραφή της συμφωνίας και όλων των απαιτούμενων, σχετικών με αυτή, εγγράφων.

Με την παράγραφο Β κυρώνεται από τη Βουλή των Ελλήνων η Σύμβαση Χρηματοδοτικής Διευκόλυνσης μεταξύ αφενός του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Σταθερότητας και αφετέρου της Ελληνικής Δημοκρατίας, και της Τράπεζα της Ελλάδας και του ΤΧΣ.

Με την παράγραφο Γ κυρώνεται η συμφωνία δημοσιονομικών στόχων και διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

Άρθρο 3

Με το άρθρο 3 ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.

Αθήνα 11 Αυγούστου 2015